

§ 1 Avsägelse

Andre vice talmannen meddelade att *Carin Jämtin* (S) avsagt sig uppdraget som ledamot av riksdagen från och med den 29 maj 2017.

Kammaren biföll denna avsägelse.

§ 2 Anmälan om fördröjt svar på interpellation

Följande skrivelse hade kommit in:

Interpellation 2016/17:504

Till riksdagen

Interpellation 2016/17:504 Havskonferensen och fiskeavtalen
av Jens Holm (V)

Interpellationen har överlämnats till sr Bucht och kommer att besvaras
tisdagen den 30 maj 2017.

Skälet till dröjsmålet är tidigare inbokade resor och arrangemang.

Stockholm den 18 maj 2017

Näringsdepartementet

Sven-Erik Bucht (S)

Enligt uppdrag

Fredrik Ahlén

Expeditionschef

§ 3 Anmälan om granskningsrapport

Andre vice talmannen anmälde att följande granskningsrapport hade
kommit in från Riksrevisionen och överlämnats till skatteutskottet:

RiR 2017:12 Regeringens skatteutgiftsredovisning – som riksdagen vill ha
den?

§ 4 Ärenden för hänvisning till utskott

Följande dokument hänvisades till utskott:

Propositioner

2016/17:188 till socialutskottet

2016/17:190 till utbildningsutskottet

2016/17:191 till socialförsäkringsutskottet

*Svar på
interpellationer*

§ 5 Svar på interpellation 2016/17:469 om korrekta personuppgifter hos myndigheter

Anf. 1 Justitie- och migrationsminister MORGAN

JOHANSSON (S):

Herr talman! Erik Andersson har frågat mig om vilka åtgärder jag avser att vidta för att säkerställa att rätt personuppgifter registreras för dem som söker asyl i Sverige. Bakgrunden till frågan är problem med att olika personuppgifter registreras hos olika myndigheter.

Även om det inte finns några säkra uppgifter om problemets omfattning ser jag och regeringen mycket allvarligt på uppgifterna om användningen av olika och falska personuppgifter i kriminella syften, till exempel för att utnyttja välfärdssystemen. Korrekta personuppgifter hos myndigheter är en förutsättning för att myndigheterna ska kunna fatta rätt beslut. Att fastställa identiteten på dem som befinner sig i Sverige är också en viktig del för att upprätthålla en reglerad invandring.

Till att börja med vill jag framhålla att asylsökande inte har möjlighet att nyttja välfärdssystemen i samma utsträckning som folkbokförda personer. Det uppmärksammade problemet synes därför främst beröra andra än just asylsökande.

Regeringen har vidtagit ett flertal åtgärder för att förebygga missbruk av identitetsuppgifter. Redan i september 2015 beslutade regeringen att ge en särskild utredare i uppdrag att göra en översyn av välfärdsstatens förmåga att stå emot organiserad och systematisk ekonomisk brottslighet. I utredarens uppdrag ingick bland annat att utvärdera informationsutbytet mellan brottsutsatta eller på annat sätt berörda myndigheter och vid behov föreslå förändringar. Utredaren redovisade sitt uppdrag den 5 maj 2017 och lämnade flera förslag som syftar till att förebygga brott genom att säkerställa korrekta uppgifter i register som har betydelse för utbetalningar. Utöver förslag om effektivare informationsutbyte mellan till exempel Skatteverket och Migrationsverket finns förslag om en ny straffbestämmelse benämnd folkbokföringsbrott (SOU 2017:37). Betänkandet ska nu remitteras.

Under 2016 infördes också en ny straffbestämmelse om olovlig identitetsanvändning. Straffbestämmelsen syftar till att motverka missbruk av identitetsuppgifter och ge skydd mot den integritetskränkning det innebär att få dessa utnyttjade.

En viktig del i strävan efter korrekta beslutsunderlag är att myndigheterna kan samverka och utbyta information med varandra på ett effektivt och ändamålsenligt sätt. Som ett led i kampen mot organiserad brottslighet infördes under 2016 därför en ny lag om uppgiftsskyldighet vid myndighetssamverkan mot viss organiserad brottslighet.

Det kan inte uteslutas att det även inom andra områden där det finns behov av samverkan och informationsutbyte kan behövas åtgärder till exempel när en myndighets beslut om registrering är beroende av information som finns hos en annan myndighet. Sådana förslag finns till exempel i nämnda betänkande om statens förmåga att stå emot välfärdsbrottslighet. Jag vill invänta remissynpunkterna men kan konstatera att ett utökat informationsutbyte kräver noggranna överväganden inte minst när det gäller integritetsaspekten. Det krävs även en noggrann analys av om sekretessintresset bör ha företräde framför intresset av att uppgiften lämnas ut.

Regeringen tar problemet med oriktiga personuppgifter i myndighetsregister på stort allvar, och vi kommer att behöva vidta åtgärder för att komma till rätta med de luckor som gör det möjligt att utnyttja våra välfärdssystem. Stöd och bidrag ska gå till dem som behöver det, inte till kriminella.

Anf. 2 ERIK ANDERSSON (M):

Herr talman! Jag tycker att justitie- och migrationsministerns svar är tämligen bra. Det jag saknar lite är hur och när vi ska komma till rätta med detta problem, men jag förstår att det är en del lagförslag som kommer att komma.

Jag kände verklig oro när jag fick nys om de här uppgifterna. TV4 rapporterade att Skatteverket hade funnit att 30–50 procent av de asylsökande har olika personuppgifter registrerade hos olika myndigheter. Då kan man också fundera på varför personer väljer att göra på det sättet. Hur kommer det sig att de väljer att registrera sig med olika identiteter hos olika myndigheter?

Justitie- och migrationsministern svarar att han vill ”framhålla att asylsökande inte har möjlighet att nyttja välfärdssystemen i samma utsträckning som folkbokförda personer. Det uppmärksammade problemet synes därför främst beröra andra än just asylsökande”. Det stämmer i och för sig på sätt och vis. De har inte samma tillgång till välfärden. Men problematiken är att vi inte vet var en del personer kommer från. Om man inte vet det är det givetvis också svårt att fastställa om de har någon grund för asyl. Det är ett stort problem, skulle jag vilja säga. Att fastställa en identitet på ett korrekt sätt är extremt viktigt ur den aspekten, också ur rättssäkerhetsynpunkt.

Att vara slaphänt när det gäller identiteter skapar brister i tilliten mellan stat och medborgare och i tilliten medborgare emellan. Det kan handla om bidrag eller lån. Hela samhällsstrukturen bygger ju på tillit. Är det rätt person som står framför mig? Är det justitie- och migrationsminister Morgan Johansson som står framför mig? Kan jag vara riktigt säker på det? Det är sådana frågor som man kan komma att ställa sig i framtiden, och det är inte bra. Det är inte ett bra system om vi inte har koll på vilka som finns här och vilka det är. Exempelvis kan en person som har olika identiteter starta ett företag och få nystartsbidrag i en identitet, få sjukpenning i en annan identitet och ta ett lån i en tredje.

Det är klart att detta blir ett stort problem som kommer att öka om vi inte vidtar korrekta åtgärder och kommer till rätta med det. Givetvis ska frågan utredas noggrant, och det är fråga om en avvägning mellan den personliga integriteten och statens kontroll. Det här ska avvägas på ett klokt sätt. Men det är ändå alarmerande att skattemyndigheten har funnit

att 30–50 procent av de asylsökande har olika personuppgifter registrerade hos olika myndigheter. I ett fåtal fall kan det kanske handla om att man har stavat namnet fel, men 30–50 procent är ganska mycket.

Herr talman! För min del är det svårt att bedöma om regeringens förslag är tillräckligt kraftfulla för att förhindra detta, men någonting måste givetvis göras för att vi ska kunna förhindra brott i framtiden. I förlängningen handlar det om grunden för hela välfärdssystemet. Samkörning av register är ett sätt. Det kan även handla om ändrade rutiner hos myndigheterna. Den svenska byråkratin har tidigare alltid varit känd för att vara så noggrann. Det känns nästan som att den inte är det längre på samma sätt, och det beklagar jag väldigt starkt.

Frågan är väldigt problematisk. Vi måste komma till rätta med detta och kunna kontrollera det. Jag undrar om det finns någonting som kan göras redan nu. Om man har registrerat en felaktig uppgift borde den kunna rättas till utan att det krävs några nya lagar.

Anf. 3 Justitie- och migrationsminister MORGAN
JOHANSSON (S):

Herr talman! Jag tror att man måste reda ut ett par saker, för det finns ett par missuppfattningar här.

Vi har försökt kolla upp uppgiften om att 30–50 procent av de asylsökande skulle finnas i olika register med olika personuppgifter. Det finns inget belägg för det påståendet. Jag tror att det grundar sig i en missuppfattning. Jag såg själv TV4-inslaget i morse bara för att se hur det formulerades. Det fanns ingen från Skatteverket som använde den uppgiften, utan det var en speakerröst som sa detta. Jag tror att det är en missuppfattning av en annan situation.

Asylsökande är inte folkbokförda i Sverige. De är registrerade hos Migrationsverket, men de är inte folkbokförda hos Skatteverket. När de registreras som asylsökande tar man fingeravtryck och ser till att ingen kan dubbelregistreras. Det är först efter att de har fått uppehållstillstånd som de kan gå till Skatteverket och bli folkbokförda i Sverige.

Jag tror att grunden till missuppfattningen är att Skatteverket har sagt att de måste begära in kompletterande uppgifter i 30–50 procent av fallen när de ska folkbokföra folk. Det är därifrån de siffrorna kommer. Det är något helt annat än att påstå att 30–50 procent av de asylsökande skulle ha en massa dubbla identiteter. Det faller också på sin egen orimlighet, då vi just nu har ungefär 60 000 asylsökande i Sverige. Skulle det vara hälften skulle vi ha 30 000 i olika register. Jag tror att siffrorna har missuppfattats.

Som jag sa i interpellationssvaret har asylsökande inte tillgång till våra välfärdssystem. Det enda de egentligen har tillgång till är dagersättningen, som ligger på mellan 19 och 71 kronor per dag beroende på om de lagar sin egen mat eller inte. Det är i praktiken det enda som de kan tillgodogöra sig.

Med det är inte sagt att vi inte har ett problem med dubbla identiteter eller att människor utnyttjar detta. Men då ska man nog inte i första hand tänka på asylsökande utan på kriminella i allmänhet och organiserade kriminella. Det är ett bekymmer. Det har varit ett bekymmer under lång tid, skulle jag vilja säga.

Det var därför vi 2015 tillsatte utredningen under Lars-Erik Lövdén. Han skulle gå igenom alla system som nu finns för att se: Hur kan vi göra för att täppa till de luckor som kan finnas där organiserade kriminella försöker utnyttja välfärdssystemen?

Han lägger fram ett stort antal förslag. Bland annat är ett särskilt folkbokföringsbrott ett sådant förslag. Om man med uppsåt försöker fuska med folkbokföringen ska det vara kriminaliserat.

Han lägger också fram förslag om direktåtkomst från Skatteverket till ett antal andra myndigheter, bland annat Migrationsverket. Det förslaget lades emellertid fram redan 2010, men den gamla regeringen gjorde ingenting åt det. Vi tänker göra någonting åt det.

Han föreslår att Skatteverket ska kunna göra hembesök för att verkligen kontrollera att människor bor där de säger att de bor och är den person som de är. Han vill till exempel strama åt rutinerna för utlämnande av körkort, som i dag har lämnat mycket i övrigt att önska.

Han vill också införa en skyldighet för alla kommuner och myndigheter att när de misstänker att någonting är fel i folkbokföringen ska de anmäla det till Skatteverket. Det finns inte någon sådan skyldighet i dag.

Detta är en gedigen utredning. Det är högt prioriterat för regeringen att vi ser till att gå fram med de lagförslag som vi behöver. Vi ska inte ha en ordning där vi låter luckorna finnas kvar, utan vi måste se till att täppa till dem.

Anf. 4 ERIK ANDERSSON (M):

Herr talman! Ingen blir givetvis gladare än jag om uppgifterna som har framkommit i TV4 inte är korrekta. I så fall borde TV4 gå ut med en dementi så att det inte blir fake news, som är så populärt nuförtiden med nya ord.

Jag delar justitie- och migrationsministerns uppfattning att saker och ting ska ske på ett korrekt sätt och att man vidtar olika åtgärder för att det ska bli så korrekt som möjligt, att det exempelvis är rätt person som står framför mig. Det är bra i olika sammanhang.

Jag tänkte på olovlig identitetsanvändning som nu kommer. Det är straffbart att nyttja någon annans identitet. Men kommer det även att bli straffbart att hitta på en ny identitet som inte finns?

Vi kan alltid stå och diskutera vad den tidigare regeringen gjorde och vad den nuvarande regeringen gör. Nu försöker jag få ett konstruktivt samtal för att vi ska kunna förbättra reglerna så att saker och ting ska fungera. Då tjänar ingen på pajkastning.

Om man tänker på hur det var 2010 kanske inte problemet var lika omfattande som det är i dag med tanke på det som har hänt sedan 2015.

Anf. 5 Justitie- och migrationsminister MORGAN
JOHANSSON (S):

Herr talman! Vi införde en lagstiftning om olovlig identitetsanvändning förra året. Jag tror att den trädde i kraft den 1 juli 2016. Den syftar just på att komma åt dem som tar över andras identiteter. Det är så den fungerar.

Det som det nya folkbokföringsbrottet som det nu finns ett förslag om skulle komma åt tror jag är precis det som Erik Andersson far efter. Det gäller när jag använder mig av falska uppgifter och försöker utge mig för att vara den jag kanske inte är och därmed folkbokförs på ett felaktigt sätt.

Det kan till exempel vara för att komma åt bidrag, andra transfereringar eller pengar från våra välfärdssystem. Det ska vara kriminellt att göra på det sättet. Jag tycker därför att vi ska gå vidare med den delen av Lars-Erik Lövdéns förslag. Även om vi för all del måste vänta in remissinstanserna ligger det ändå mycket i att vi ska göra en sådan förändring.

Vi bör också göra en förändring när det gäller Skatteverkets åtkomst till uppgifter hos andra myndigheter. Det bör vara mer av direktåtkomst så att man direkt kan gå in och titta i andra register. Det är till och med så att de som håller på med folkbokföring hos Skatteverket inte ens har tillgång till Skatteverkets egna register i skattefrågor. Det finns också interna murar som jag tror att man måste titta på om de ska finnas kvar.

Jag tror att vi alla tjänar på att myndigheter har lite större möjligheter att ta del av varandras information. Det är i dag viktigt för att bekämpa denna typ av kriminalitet. Det har varit ett problem under lång tid. Ska jag vara helt ärlig, Erik Andersson, tror jag att det växte under den borgerliga tiden. Man öppnade för fusk med välfärdsbidrag för de kriminella på ett sätt som man inte hade sett tidigare.

Jag vet inte om Erik Andersson tagit del av vad Expressens Anna Dahlberg skrev om detta för ungefär ett och ett halvt år sedan i en ledartext. Där var ingången att under de borgerliga åren öppnades välfärdssystem på vid gavel för fusk och brottslighet. Hon går igenom allting som ni gjorde då där ni inte hade riktig koll på hur organiserade kriminella kunde använda sig av till exempel Arbetsförmedlingens stödsystem och ROT- och RUT-avdraget. Det var alldeles för lite kontroll på det men också ett stort antal andra system.

Det är mot den bakgrunden Skatteverket 2010 begärde utökade möjligheter att gå in i andra myndigheters system. År 2010 gjorde man ingenting, 2011 gjorde man ingenting, 2012 gjorde man ingenting, 2013 gjorde man ingenting och 2014 gjorde man ingenting. År 2015 tillsatte vi Lars-Erik Lövdén som nu helt enkelt lyfter upp frågan igen.

Vi tänker leverera i den här frågan. Vi anser att det är oerhört viktigt både för att bekämpa organiserad kriminalitet och för att upprätthålla legitimiteten i systemen att vi ser till att städa ut den typ av brottslighet som försöker komma åt våra gemensamma skattepengar.

Anf. 6 ERIK ANDERSSON (M):

Herr talman! Jag får väl återkomma och granska uppgifterna som du kommer med att vi inte gjorde någonting. Det betvivlar jag skarpt. Vi kan också fråga: Uttryckte då den socialdemokratiska oppositionen att man skulle göra någonting, eller röstade ni emot de förslag som lades fram av regeringen? Det kan jag inte svara på, för jag satt inte i riksdagen då. Jag får återkomma i den frågan.

Vi kan fortsätta att slå på varandra. Nu har jag konstaterat att det finns ett problem, och det måste åtgärdas. Hela systemet bygger på tillit och att det ska vara rätt och riktigt. I grunden handlar det om välfärdsstatens väl och ve. En krona som går ut felaktigt i bidrag är en krona som vi hade kunnat lägga på polis, skola eller sjukvården. Det är extremt viktiga frågor.

Herr talman! Om jag förstått justitie- och migrationsministern rätt har TV4 haft fel i sitt nyhetsinslag om att 35 procent av de asylsökande registrerar olika personuppgifter hos olika myndigheter. Då får vi väl hoppas att TV4 går ut med en dementi om att de har haft fel. Annars är det fake news.

Jag återkommer helt enkelt, herr talman, när jag har fått granska exakt vad den borgerliga regeringen har gjort och hur Socialdemokraterna har röstat. Jag tvivlar på att Socialdemokraterna är så förträffliga som justitie- och migrationsministern står och säger i talarstolen.

Anf. 7 Justitie- och migrationsminister MORGAN
JOHANSSON (S):

Herr talman! Det är kanske ingen överraskning att oppositionen tvivlar på att regeringens företrädare är så bra som de påstår att de är. Det är en del i själva debatten vi har.

Mitt påpekande var bara att när man får in förslag om att man måste göra saker och ting för att kunna täppa till luckor ska en regering agera. Det gjorde man inte under dessa år. Under dessa år hade man också något slags allmän övertro på att privata företag alltid sköter sig och aldrig skulle kunna bidra till att fuska på olika sätt.

Låt mig bara ge ett exempel. När man inrättade nystartsjobben, som är en subventionerad anställning, satte man inte något övre tak för löneutbetalningen. Ett företag kunde anställa en vaktmästare för 50 000–70 000 i månaden, och så fick man merparten av pengarna från staten som en subvention.

En av de första saker vi gjorde när vi tillträdde var att sätta ett tak på 22 000 kronor. Det fick inte vara någonting utöver det. Detta var bara *ett* exempel. Vi har också ROT- och RUT-avdragen, som det var alldeles för dålig kontroll på. Det fanns även andra typer av åtgärder som helt enkelt innebar att ni inte hade riktig kontroll på läget.

Det var därför vi tillsatte utredningen. Vi vill se till att vi kan lägga fram förslag som innebär att vi kan täppa till de luckor som olika kriminella utnyttjar. Jag talar alltså om kriminella. Tänk inte bara på asylsökande här, för det här handlar framför allt om organiserade kriminella. Det har egentligen inte med asylsökande att göra. Det handlar om att täppa till det som på olika sätt har utnyttjats.

Här finns förslag om en ny rubricering för folkbokföringsbrott, direktåtkomst för Skatteverket till andra myndigheter, hembesök och en lång rad andra förslag. Det är högt prioriterat från regeringen, och detta kommer vi att gå vidare med till riksdagen.

Överläggningen var härmed avslutad.

§ 6 Svar på interpellation 2016/17:366 om inventering av nyckelbiotoper

Anf. 8 Statsrådet SVEN-ERIK BUCHT (S):

Herr talman! Jens Holm har frågat mig vilka åtgärder jag avser att vidta för att försäkra mig om att skyddsvärd skog inte avverkas som ett resultat av Skogsstyrelsens införande av paus för all inventering och avgränsning

av nyckelbiotoper i nordvästra Sverige. Vidare har Jens Holm frågat mig om jag avser att ta initiativ för att snarast möjligt återuppta inventeringen och registreringen av nyckelbiotoper.

Låt mig få inleda med att säga att regeringens skogspolitik bygger på två jämställda mål: miljömålet och produktionsmålet. Det finns behov av att utveckla bägge dessa delar.

Jag kan konstatera att reaktionerna på Skogsstyrelsens paus gällande identifiering och avgränsning av nyckelbiotoper i nordvästra Sverige har varit kraftiga. Beslutet om pausen är myndighetens eget beslut.

Regeringen har formulerat ambitiösa mål vad gäller biologisk mångfald och skydd av skog. Nyckelbiotoper är i detta sammanhang viktiga.

Anf. 9 JENS HOLM (V):

Herr talman! Den 13 mars skickade Riksdagsförvaltningen in min interpellation om pausen av inventering och registrering av nyckelbiotoper till Sven-Erik Bucht. Jag fick sedan svar från Sven-Erik Bucht om att interpellationsdebatten skulle äga rum här i kammaren den 25 april. Men denna debatt ställde Sven-Erik Bucht in med kort varsel. Motiveringen var då att beredning pågår och att man ville återkomma med ett mer uttömmande svar.

Herr talman! Jag har nu väntat i nio veckor på att debatten ska komma till stånd. Detta är en mycket angelägen fråga. Vi vet att riksdagsordningen anger att en interpellation ska besvaras inom två veckor. Jag fick vänta i nio veckor, dessutom med en inställd debatt.

Det papper jag har i handen är ministerns svar till mig – inte ens en A4-sida. Det innehåller inte ett enda svar på mina frågor. Det tycker jag är under all kritik, herr talman.

Detta är en viktig fråga. Skogsstyrelsen beslutade i början av mars att upphöra med att inventera och registrera så kallade nyckelbiotoper i ett område stort som halva Sverige. En nyckelbiotop är ett område med mycket höga naturvärden. Att inventera och registrera nyckelbiotoper är en välbeprövad och inarbetad metod hos Skogsstyrelsen. Det görs även av frivilliga krafter och av skogsbolag. Jag skulle vilja säga att nyckelbiotopsinventeringen är det viktigaste sätt vi har för att få rätt faktaunderlag för att kunna skydda mer skog. Att använda sig aktivt av nyckelbiotoper är också en politik från regeringen, som har ambitionen att skydda mer skog.

Man ska också komma ihåg att Skogsstyrelsens arbete med att registrera och inventera nyckelbiotoper var ett konkret regeringsuppdrag. Åren 1990–1991 fick Skogsstyrelsen detta uppdrag. De fick också extra pengar för att arbeta med nyckelbiotoper. Nu har myndigheten bestämt att ett område stort som halva Sverige – från Värmland ända upp till norr – ska pausas. Där ska man inte längre inventera nyckelbiotoper.

Skogsstyrelsen har därmed lämnat hela frågan i ett stort limbo. Detta har skapat stor osäkerhet och stor upprördhet hos de egna anställda på Skogsstyrelsen, hos facket och hela vägen över till miljörelsen, som inte längre vill samarbeta i samverkansgruppen för att förbättra metoderna. Man känner sig helt enkelt sviken.

Herr talman! Jag ville veta av ansvarig minister på området, alltså Sven-Erik Bucht, hur regeringen försäkrar sig om att skyddsvärd skog och viktiga områden inte kommer att avverkas under pausen. Jag fick inget svar. Eftersom ursprunget till nyckelbiotopsinventeringen var ett politiskt

uppdrag ville jag också veta om ministern kommer att ta några initiativ till att registreringen och inventeringen av nyckelbiotoper ska återupptas. Jag fick inget svar.

Man kan undra varför. Beror det på att ministern inte kan någonting om de här frågorna? Nej, det tror jag inte. Jag tror att ministern medvetet väljer att stoppa huvudet i sanden. Det tycker jag är allvarligt när så mycket står på spel i ett sådant viktigt område som skogen.

Anf. 10 Statsrådet SVEN-ERIK BUCHT (S):

Herr talman! Jag är den förste att beklaga att det tog tid att få ett svar. Men så här är det ibland i en demokrati när man måste diskutera olika saker.

Som jag sa i mitt svar är detta ett myndighetsbeslut. Det är inget regeringsbeslut. Det finns inte heller något regeringsuppdrag om en systematiserad nyckelbiotopsinventering.

Låt mig, herr talman, ge en liten bakgrund till begreppet nyckelbiotop. Begreppet uppfanns 1990 av Skogsstyrelsen och började användas under två år som ett försök. Det gjordes också en systematisk inventering under åren 1993–1998, då Skogsstyrelsen gjorde inventeringar av de små skogsbruken. Bolagen gjorde själva sina inventeringar under denna tid. Därefter gjordes en systematisk inventering under åren 2001–2006. Därefter har det inte funnits någon systematisk inventering. Det har alltså inte funnits någon sådan under tio års tid.

När en skogsägare gör en anmälan om en avverkning gör Skogsstyrelsen en tillsyn och en inventering. Man har sett efter om det finns anledning att registrera och då gjort det, och man har också bistått med rådgivning. Det som händer nu i pausen är att själva registreringen inte utförs, utan man gör en tillsyn och man bistår med rådgivning. Man kan givetvis också fatta ett beslut om att det behöver finnas ett skydd.

Det handlar också om att hitta relevanta och rättssäkra metoder. Redan på 90-talet ifrågasattes metoden eftersom den inte ansågs passa in överallt i Sverige. Det ser väldigt olika ut i svenska skogar, inte minst i nordvästra Sverige. Därför har Skogsstyrelsen fattat dessa beslut.

Ungefär 50 000–60 000 avverkningsanmälningar kommer in varje år. Vi ska komma ihåg att Skogsstyrelsen inte gör inventeringar av alla dessa, utan det är bara ett fåtal procent som de går in och gör inventeringar av – uppemot 2 000 per år. Det bygger på att man har en översiktlig förkunskap om de här områdena, och då har man gjort det. Det som man nu har att göra är att hitta en mer relevant metod som passar bättre för nordvästra Sverige, för den metod som man har fortsätter att användas i övriga Sverige men inte just där. Under pausen, tiden fram till årsskiftet, ska man hitta en metod.

Att man har tagit tag i den här frågan från Skogsvårdsstyrelsen är bra, därför att det finns problem med metoden som har funnits. Den har inte varit relevant och rättssäker. Det är viktigt att man som myndighet agerar i ett sådant fall.

Sedan har man gjort en framställan till regeringen om ytterligare 5 miljoner kronor för att kunna fördubbla sin tillsyn i nordvästra Sverige under den tid man jobbar med att ta fram en ny metod. Den frågan har regeringen ännu inte tagit ställning till.

Anf. 11 JENS HOLM (V):

Herr talman! Jag tycker att Sven-Erik Bucht glömmer en viktig del i sin historieskrivning här. Jag delar den i stort, men det har varit långa perioder då man inte aktivt har bedrivit nyckelbiotopsinventering. Vi ska komma ihåg att grunden för det här var ett politiskt uppdrag till Skogsstyrelsen. Ansvarig minister får gärna rätta mig om jag har fel, men var det inte så att dåvarande regering 1990 gav uppdraget till Skogsstyrelsen att man skulle börja arbetet med nyckelbiotopsinventering? Man började i Norrbotten, men successivt, precis som ministern också var inne på, utsträckte man arbetet till större delar av Sverige och sedan till att göra det i hela Sverige.

Det är en metod som har varit under ständig utveckling, kan man säga. Jag har full respekt för att alla metoder inte är perfekta på alla områden, men ska man kasta ut barnet med badvattnet? Ska man bara slänga iväg en metod som ändå uppskattas och fungerar, även av Skogsstyrelsens egna anställda? Vi har ju sett att till exempel fackförbundet ST har uppmanat Skogsstyrelsens generaldirektör att återuppta inventeringen och registrering.

Det handlar om ett politiskt ansvar för de här frågorna. Precis som regeringen själv brukar konstatera är nyckelbiotoperna det viktigaste underlaget för att vi sedan ska kunna skydda skog genom att bilda reservat och så vidare. Där är vi överens om att det behövs mer pengar, och vi har anslagit mer pengar i budgeten. Men om man inte vet vad som finns i skogen och om man inte vet var de riktigt skyddsvärda skogarna finns, är risken då uppenbar, Sven-Erik Bucht, att viktig skog kommer att avverkas?

Sven-Erik Bucht säger nu att man fortsätter med inventeringen av nyckelbiotoper. Det stämmer. Skogsstyrelsen gjorde ju ett sådant utspel. Men vad ska man göra med det som man inventerar i nordvästra Sverige, Sven-Erik Bucht? Skogsstyrelsen har ju sagt att man inte kommer att avgränsa och registrera de nya nyckelbiotoper som man hittar.

Jag undrar också vad som händer med tillgängliggörandet av den här informationen. På hemsidan Skogens pärlor som Skogsstyrelsen ansvarar för lägger man upp bland annat nyckelbiotoper – man kan hitta dem på en karta. Men nu när man inte längre lägger in den informationen och inte avgränsar och registrerar de här områdena tappar vi offentlighetsbiten i det hela. Människor får inte längre veta var den värdefulla skogen finns.

Det är klart att det finns ett politiskt ansvar för det här, och det är därför, Sven-Erik Bucht, som jag vill att du ska sätta ned foten i den här frågan och få upp huvudet ur sanden. Ytterst handlar det om våra miljö kvalitetsmål, till exempel Levande skogar och Ett rikt växt- och djurliv, som äventyras om vi inte vet var nyckelbiotoperna finns. Det handlar om att skyddsvärda skogar inte ska få avverkas, som regeringen brukar upprepa hela tiden, och att det här ytterst var ett politiskt uppdrag till Skogsstyrelsen. Ifall man nu drar tillbaka den här metoden tycker jag att politiken måste agera för att säkerställa att målen uppnås. Ska det inte vara så?

Anf. 12 Statsrådet SVEN-ERIK BUCHT (S):

Herr talman! Det är sant att det var ett politiskt uppdrag 1990. Men sedan fick vi en ny skogspolitik 1993, då skogsbruket fick ett helt annorlunda ansvar för det här.

Sedan är det så här, Jens Holm, att det kommer in 50 000–60 000 avverkningsanmälningar varje år, och det är ungefär 2 000 som man gör den här tillsynen på. Det finns alltså alltid en risk att man avverkar felaktig skog. Den risken finns alltid, för det är orimligt att göra den här tillsynen på 50 000–60 000 avverkningsanmälningar årligen. Det tror jag att Jens förstår.

Jag har ingen anledning att ifrågasätta myndighetsutövningen. Myndigheten anser att metoden inte är rättssäker eller relevant och att man måste ta fram en ny metod som är rättssäker och relevant. Jag tänker inte som statsråd ifrågasätta myndighetsutövningen, och jag har inte heller rätten att göra det.

Den totala skogsmarken i Sverige är på 28 miljoner hektar. Ungefär 31 procent av detta är undantaget från skogsproduktion. Vi har olika typer av skydd: biotopskydd, naturreservat, frivilliga avsättningar, hänsynsytor som lämnas vid avverkning och improduktiv skogsmark.

Sedan ser det olika ut över landet. Mest undantaget från produktion är det i norra Sverige där 37 procent av det totala skogsbeståndet är undantaget. Det här ser vi också om vi tittar på statistik på avverkning och tillväxt. Den årliga tillväxten i den svenska skogen är 130 miljoner kubik, och avverkningen är 90 miljoner kubik. Det finns alltså ett spann på 40 miljoner kubik som inte avverkas. Det är ganska naturligt, därför att vi har undantagit stora delar av skogsarealen från produktion. Nära 9 miljoner hektar skog, 8,7 miljoner hektar, är undantagen.

Tittar man på hur skogen har utvecklats under en längre period, Jens Holm, ser man att vårt samlade skogsförråd på hundra år har ökat från 1,7 miljarder kubik till 3,2 miljarder kubik. Det är alltså närapå en fördubbling.

Det är inte konstigt att det här har skett. Sverige var faktiskt ett av de första länderna i världen som inrättade en skogsvårdslag. Det gjorde vi redan 1903, och den lagen sa att om vi fäller ett träd planterar vi minst två nya. Ibland planterar vi till och med tre eller fyra nya träd för varje träd vi fäller. Vi har tagit stor hänsyn när vi har brukat vår skog, men hänsynstagandet kan givetvis utvecklas och bli ännu bättre.

Skogen har betytt oerhört mycket när det gäller att utveckla välfärdslandet Sverige. Jag åker långt när jag ska till flyget mellan Karungi och Luleå, och då ser jag timmerbilarna svisca förbi och tänker: Där får vi äldreomsorg, där får vi barnomsorg och där får vi skola. Så är det, för skogen genererar överskott på 130 miljarder i export årligen.

Sedan måste vi också se att skogen är oerhört viktig för att klara klimatet. Den är en klimatomotor och också en motor för jobb och tillväxt. Jag hoppas att Vänsterpartiet också står för de värden som klimatet, tillväxten och jobben i skogen innebär. Det är 60 000 direkta arbetstillfällen inom skog och skogsindustri och 200 000 arbeten med kringeffekter.

Vi måste hitta en balans för hur vi nyttjar skogens alla värden. Det handlar givetvis om att vi ska kunna skydda biotoper som är skyddsvärda. Det är mycket viktigt att vi gör det, men vi måste ha en balans i det här, och det finns också en bred politisk samsyn gällande att vi ska skydda ytterligare 150 000 hektar och 200 000 hektar på frivilliga avsättningar.

Anf. 13 JENS HOLM (V):

Herr talman! Det var bra att vi fick svart på vitt från Sven-Erik Bucht att det ytterst var ett politiskt uppdrag från regeringen till Skogsstyrelsen att arbeta med registrering och inventering av nyckelbiotoper. Om det då ursprungligen var ett politiskt uppdrag från regeringen tycker jag också att ansvarig minister i regeringen borde säkerställa att man faktiskt fortsätter att arbeta på ett sådant sätt att skog kan fortsätta att skyddas och ingen skyddsvärd skog avverkas. Jag tycker att det finns en uppenbar risk för att det kan ske nu, för det vi inte vet någonting om riskerar vi att förlora.

Sven-Erik Bucht säger att det är viktigt att ta fram nya metoder. Jag kan hålla med om det. Men om polisen ska ta fram nya metoder för att bekämpa rattonykterhet, inte slutar polisen då helt, från en dag till en annan, med att stoppa bilar på vägarna och låta förarna blåsa för att man ska kontrollera om de har druckit eller inte. Man fortsätter med det man har tills man har hittat en kompletterande och bättre metod. Då inför man den förstås.

Jag tycker att det är samma sak när det gäller det här. Man kan inte bara kasta en välbeprövad, väl genomarbetad metod över bord och sedan säga: Vi ska ta fram en ny metod. När kommer den nya metoden i så fall? Vet Sven-Erik Bucht någonting om det?

Jag tycker att det här osar kunskapsförbud. Det finns jättemånga duktiga anställda på Skogsstyrelsen som är ute på fältet och inventerar och hittar viktiga, unika områden med stor biologisk mångfald. Sedan får de inte avgränsa det eller registrera det. Det är märkligt.

Här har du ett politiskt ansvar, Sven-Erik Bucht. Precis som du var inne på var det ytterst ett politiskt uppdrag. Då måste du agera.

Anf. 14 Statsrådet SVEN-ERIK BUCHT (S):

Herr talman! Det var ett politiskt beslut från regeringen för 27 år sedan, om ett försök under två år. Jag håller med om att det var på det sättet. Det var för 27 år sedan, och handlade om ett försök under två år.

Det finns inget formellt uppdrag från regeringen om att jobba med de här frågorna. Det är prövat. Skogsstyrelsen har också gjort pauser tidigare, under de år som gått sedan det gjordes första gången.

Jag har fullt förtroende för att myndigheten hanterar det här på ett klokt och bra sätt. Jag har fullt förtroende för att de på ett bra sätt tar fram en relevant och rättssäker metod. Tjänstemän ska inte behöva stå där ute i naturen och inte veta riktigt hur de ska klara av att göra en sådan avgränsning på ett korrekt sätt. Det är viktigt att vi ger dem som jobbar med de här frågorna möjligheter att göra det.

Att bevara biologisk mångfald är fundamentalt, och det är viktigt att vi har det på en acceptabel nivå. Men vi måste nog också börja fundera lite, Jens, på hur vi använder skogens totala nyttor. För att vi ska komma ifrån det fossila behövs det mer biomassa. För att komma in i en ny biobaserad ekonomi behövs det biomassa. Och biomassa finns i skogen.

En växande skog är också väldigt bra för klimatet och tar ned CO₂ så att det stänker om det.

Vi ska också skydda skog. Och vi har, i demokratisk ordning, sagt att vi ska skydda ytterligare 150 000 hektar. Vi ska också försöka skydda 200 000 hektar på frivillig väg.

Det är jätteviktigt att vi diskuterar de här frågorna och hittar samsyn. Där är Skogsprogrammet, som vi jobbar med nu, en viktig del för att det ska komma också skogen till godo på ett bra sätt för Sveriges framtid.

Överläggningen var härmed avslutad.

Prot. 2016/17:114
19 maj

Svar på
interpellationer

§ 7 Svar på interpellation 2016/17:453 om illegal jakt på rovdjur

Anf. 15 Statsrådet SVEN-ERIK BUCHT (S):

Herr talman! Jens Holm har frågat mig om jag avser att vidta några åtgärder för att stärka arbetet mot illegal rovdjursjakt.

Jag vill inledningsvis framhålla att jag ser mycket allvarligt på illegal jakt. Det är ett brott som kan leda till fängelsestraff. Det är rättsväsendet som ansvarar för att utreda och ingripa mot brottslig verksamhet.

Naturvårdsverket har det övergripande ansvaret för att Sveriges viltförvaltningspolitik genomförs. Rovdjursförvaltningen är i sin tur regionaliserad till länsstyrelser, som förordnar jakttillsynsmän och naturvårdsvakter. Det är Polismyndigheten som utfärdar närmare föreskrifter för dessa tjänstemäns arbete.

I detta sammanhang vill jag också lyfta fram det ansvar jägarna har. Regeringen har under ett antal år gett jägarorganisationerna bidrag ur viltvårdsfonden för att bland annat motarbeta illegal jakt på stora rovdjur.

Regeringen verkar för en långsiktigt hållbar rovdjursförvaltning. Den ska vara adaptiv och beakta både de möjligheter och utmaningar som rovdjuren innebär, inte minst på landsbygden. Svenska rovdjursstammar ska uppnå och bibehålla en gynnsam bevarandestatus, enligt art- och habitatdirektivet, samtidigt som tamdjurshållning inte påtagligt försvåras och socioekonomisk hänsyn tas.

Jakt är en viktig fråga för många på landsbygden. Illegal jakt skadar rovdjursstammarna, vilket i sin tur påverkar utrymmet för framtida licensjakt. Det skadar också den allmänna uppfattningen om jakt, vilket i sig är ett problem eftersom jakt är en viktig del av en långsiktigt hållbar viltförvaltning.

Regeringen arbetar kontinuerligt för att förbättra förtroendet för rovdjurspolitiken. För en snabbare, effektivare och mer likvärdig beslutsprocess gäller numera att ärenden och mål om jakt på stora rovdjur ska handläggas skyndsamt och att beslut om sådan jakt överklagas till Förvaltningsrätten i Luleå. För att domstolarna ska kunna pröva eventuella överklaganden av beslut om licensjakt på varg innan jaktstart gäller numera att sådana beslut får fattas senast den 1 oktober.

Under mandatperioden har regeringen dessutom ökat finansieringen av åtgärder med över 20 miljoner kronor för att förebygga rovdjurskador.

I egenskap av landsbygdsminister är jag angelägen om att delta i dialoger och diskussioner om jakt, om våra rovdjur och om värdet av en långsiktigt hållbar rovdjursförvaltning. Det är viktigt att människor på landsbygden känner förtroende för den beslutade politiken.

Anf. 16 JENS HOLM (V):

Herr talman! Detta är ännu en viktig fråga att debattera i dag. Den enskilt största orsaken till att våra rovdjur dör är, förutom naturliga orsaker, troligen illegal jakt. Det är bra att ministern säger att det är oacceptabelt, brottsligt och någonting som ska bekämpas. Därmed är vi helt överens.

Trots den ambitionen och att det har uttalats många gånger finns det tyvärr ingenting som tyder på att den illegala jakten har minskat i Sverige, snarare tvärtom. Enligt forskare som jag refererar till i min interpellation kan det vara så många som 50 vargar som dödas i tjuvjakt i Sverige varje år. Ungefär 10 procent av kungsörnarna i Sverige, som man inte får jaga, har blyhagel i sig. Hur kommer det sig? Det är med största sannolikhet någon som har försökt skjuta ned dem.

Trots detta är det väldigt få som fälls för jaktbrott i Sverige. Det är knappt en fällande dom per år. Vissa menar att delar av Sverige är laglöst land på det här området. Människor kan åka ut och jaga och vet att ingenting kommer att hända. Det finns en bristande tillsyn, och ifall det blir en anmälan har de rättsvårdande myndigheterna ändå svårt att leda det här i bevis och få en fällande dom.

Ganska mycket mer måste göras. Jag instämmer i ambitionen i ministerns svar. Så mycket kan jag säga. Men jag tycker kanske inte att han plockar fram de skarpaste knivarna i lådan, när det gäller det här otroligt allvarliga samhällsfenomenet.

Det är några saker jag skulle vilja lyfta upp med ministern. Ifall fler människor skulle utöva tillsyn över jakt- och viltvård skulle vi sannolikt kunna stävja tjuvjakten på ett bättre sätt. I dag är det knappt 90 personer, som är anställda av våra länsstyrelser och som är ute i fält och gör kontroller. En del län har inte ens en enda jakttillsynsman – i ett helt län. Det finns alltså stora svarta fläckar på vår karta.

Kan vi se till att få fler jakttillsynsmän som arbetar ute på fältet, Sven-Erik Bucht? Skulle man kunna tänka sig att finansiera det genom en extra avgift på jaktkortet, så att det går från att kosta 300 kronor i dag till kanske 500 kronor? Kan man finansiera fler jakttillsynsmän på det sättet?

Ministern nämnde också att jaktorganisationerna har fått pengar från viltvårdsfonden för att motarbeta tjuvjakt. Jag skulle vilja veta om ministern har gjort någon analys av hur effektivt det arbetet har varit. Det är mycket pengar som jägarorganisationerna får varje år, drygt 50 miljoner kronor, men jag vet inte om resultatet är det allra bästa.

Kan vi också se till att Naturvårdsverket får ett konkret uppdrag för att arbeta mot tjuvjakten? Man kan sätta upp konkreta mål som man ska sikta på i syfte att minska den illegala jakten. Vad anser Sven-Erik Bucht om det?

Anf. 17 Statsrådet SVEN-ERIK BUCHT (S):

Herr talman! Jag förstår inte att Jens Holm efterlyser skarpa knivar. Det är väl skarpa knivar som man använder när man håller på med illegal jakt. Jag tror inte på några skarpa knivar för att begränsa illegal jakt.

Det är väldigt få anmälningar om illegal jakt i vårt land, tyvärr. Det är också få som fälls, tyvärr. Det här är inte enkla saker. Även om vi skulle fördubbla antalet övervakare skulle det bli problem.

Jag bor ute i skogen, så jag vet själv hur stora ytor det är där det rör sig väldigt lite folk. Det gäller inte bara i norr, utan det gäller också skogarna i Mellansverige och i södra Sverige. Vi har alla ett ansvar för att göra en anmälan, även Jens Holm och jag när vi är ute i skog och mark, om vi ser något misstänkt. Detta är ett mycket grovt brott. Grovt jaktbrott kan ge fängelse i upp till fyra år, och så ska det vara.

Vi måste stävja det här. Men då måste vi också ta ett ansvar. Vi kan inte alltid säga att det är någon annans fel. Jag vill faktiskt avskaffa den svenska nånannanismen. Vi har alla ett ansvar för detta. Svensk natur och skogarna är vidsträckta.

Det är bara jägarna och ingen annan som betalar in viltvårdsavgift – 300 kronor per år. Det är inte skattemedel. Man skulle kanske fundera över att vara med och bidra till detta, för det är inte bara jakt som det handlar om. Det här handlar viltvård, ta hand om trafikskadade djur med mera.

Anf. 18 JENS HOLM (V):

Herr talman! Hoppsan, det där svaret gick fort att lämna. Jag ställde ju många frågor, men jag fick väldigt få svar.

Skarpa knivar var en metafor, Sven-Erik Bucht. En metafor är en bild som man använder sig av ibland i språket. Det betyder ingenting annat utöver det.

Det jag vill är helt enkelt att det vidtas fler åtgärder mot tjuvjakten. Jag tog upp ett antal konkreta exempel. Sven-Erik Bucht svarar då med att vi alla har ett ansvar att anmäla vid misstanke om jaktbrott om man ser något sådant i skog och mark. Det har ministern helt rätt i, men jag tycker att det är lite konstigt med en minister som vill föra över hela ansvaret på den enskilde.

Sven-Erik Bucht, det är du som är ansvarig för de här frågorna. Du kan göra väldigt mycket. Det är därför som jag tog upp den här debatten. Jag vill veta om det är fler konkreta åtgärder på gång när tjuvjakten inte går ned i Sverige, utan snarare ökar. Då behövs det fler åtgärder.

Jag ska börja med jaktkortet. Det kostar 300 kronor, och det inbringar rätt mycket pengar till staten. Det mesta får jägarorganisationerna tillbaka. Ministern nämnde att jägarorganisationerna får bidrag för att arbeta mot illegal jakt. Har ministern gjort någon utvärdering av hur effektivt det arbetet har varit? Kan man skärpa till det på något vis? Eller finns det andra organisationer som kan få pengar från viltvårdsfonden för att arbeta mot illegal jakt?

Hur ser ministern på förslaget om att man borde få fler jakttillsyningsmän i våra skogar och marker. När jag räknade senaste fanns det 87 anställda av länsstyrelserna. Det är flera län som inte har en enda anställd jakttillsynsman ute på fältet. Det gäller till exempel Värmland som ju är ett stort skogslandskap med mycket vilda djur.

Ministern säger att alla har ett ansvar att anmäla, men att det kommer in alldeles för få anmälningar. Det kanske är en av lösningarna, att det blir fler tillsynsmän ute på fältet som arbetar med dessa frågor.

Sedan vet jag också att det finns naturvårdsvakter och andra som inte är anställda av länsstyrelsen. De gör också ett viktigt arbete, men de är inte heltidsanställda. Kan vi få fler tillsynsmän ute på fältet? Det var min fråga till ministern.

Jag hade också en fråga om man kunde ge Naturvårdsverket ett uppdrag att arbeta mot illegal jakt, att göra återkommande genomlysningar av den här frågan och komma med konkreta förslag till åtgärder.

Kan vi också sätta upp konkreta målsättningar som vi gör på väldigt många andra områden, till exempel att om fem år ska den illegala jakten i Sverige vara halverad och om tio år ska det vara nollvision och inte finnas någon illegal jakt alls? Skulle det kunna vara en bra metod att arbeta med?

Jag tänker också på polis och åklagare. Kan man se till att de arbetar mer aktivt med de här frågorna? De få som arbetar med jaktbrott gör ett fantastiskt arbete, men jag får känslan av att de är underfinansierade och att de är för få. Då kanske vi från politiken borde ingripa. Eller vad anser ministern?

Nu är det faktiskt dags att svara på frågorna, Sven-Erik Bucht.

Anf. 19 Statsrådet SVEN-ERIK BUCHT (S):

Herr talman! Nu ska jag svara en gång till. Jag kör inte med nånannan-ismen. Vi – du och jag också – har alla ett ansvar när vi rör oss i naturen. Det är väldigt få anmälningar som kommer in. Vi ska inte skylla på någon. Alla har ett ansvar, givetvis också myndigheter.

Jägarorganisationerna har uppdrag, och vi följer årligen upp dem. Till och med jägarorganisationerna har svårt att klara av detta. Det är inte lätt. Det handlar om väldigt stora ytor. De illegala jägarna är också medvetna om hur man gör för att inte bli upptäckt. Det är inte så enkelt. Det är lätt att stå i talarstolen och prata om det här, Jens Holm. Jag vet själv. Jag är mycket ute i skog och mark. Det är viktigt att vi alla tar ett ansvar om vi ser eller misstänker ett jaktbrott.

Som statsråd har jag inte ansvar för brottsbekämpning. Det är polisen som har hand om utredningar och brottsbekämpning. Jakttillsyningsmännen utses av länsstyrelserna och regionala myndigheter. Det är Polismyndigheten som sätter upp regelverket.

Det förs också en diskussion om ordning och reda i den legala jakten. Har man inte det ökar den illegala jakten. Det kan ligga väldigt mycket i det. När vi tillträdde som regering var det stor oordning, inte minst vid licensjakten när det gäller stora rovdjur och varg. Man fick lägga mycket kraft på det för att få ordning och reda i vargjakten. Och det har vi gjort nu.

Nu finns det en förvaltningsdomstol i Luleå som hanterar dessa ärenden. Överklagningsinstans är Kammarrätten i Sundsvall. Besluten ska fattas i tid av länsstyrelserna, senast den 1 oktober. Domstolen ska också hantera ärendena skyndsamt. Det har börjat att bli ordning och reda i licensjakten för stora rovdjur. Det är viktigt med ordning och reda. Det kan faktiskt ha den effekten på den illegala jakten att den minskar.

Anf. 20 JENS HOLM (V):

Herr talman! Självklart har vi alla ett ansvar. Men du och jag, Sven-Erik Bucht, vi är politiker. Är det inte så att politiker med makt – i synnerhet om man är minister med ansvar för det här området – har ett extra stort ansvar? Jag tror att svenska folket är fullt medvetet om att om man ser ett brott begås, då anmäler man det till polisen. Det är så självklart att det behöver vi inte ens ägna tid åt att upprepa.

Men vad jag tror att folk vill höra från oss är om vi agerar mot den illegala jakten, som inte minskar i Sverige utan snarare ökar. Det kan vara så många som 50 vargar som varje år dödas vid tjuvjakt. Detta är otroligt många.

Jag tycker att vi här i debatten ändå är inne på något centralt. Det behövs sannolikt en bättre tillsyn. De jakttillsynsmän och naturvårdsvakter som finns i dag gör ett väldigt viktigt arbete, men de kanske behöver fler kollegor så att de kan arbeta mer proaktivt och stävja dessa problem innan de uppstår.

Tycker Sven-Erik Bucht att det vore bra om vi fick en ökad tillsyn, fler jakttillsynsmän och fler naturvårdsvakter? Ja eller nej? Tycker Sven-Erik Bucht att det vore bra om Naturvårdsverket fick ett konkret uppdrag för att arbeta mot tjuvjakten? Ja eller nej? Tycker ministern att det vore bra om vi satte upp konkreta mål för att minska den illegala jakten? Ja eller nej?

Jag tror att det är dags, Sven-Erik Bucht, att vi får ett tydligare ledarskap i frågan och inte rullar över ansvaret till någon annan. Besluten fattas ju av oss här i kammaren.

Anf. 21 Statsrådet SVEN-ERIK BUCHT (S):

Herr talman! Det är säkert många som anmäler dessa brott om de upptäcker dem. Men, Jens Holm, många gånger är de väldigt svåra att upptäcka. Så är det ute i naturen, och du måste förstå det. Det handlar om stora, vidsträckta områden. Jag vet hur det ser ut där ute. Det är inte lätt att upptäcka sådant. Men jag tror att om man upptäcker något gör man i regel en anmälan.

När dessa brott upptäcks kan det dessutom ha gått lång tid. Det här är heller inte lätt för polisen att utreda. Det är svårt att leda i bevis att den ena eller andra personen har gjort detta. Så är det.

Vi måste givetvis få mer resurser. Vi har bland annat sagt att vi behöver mer polisresurser här i landet för att kunna utreda och beivra brottslig verksamhet. Kanske behövs även fler jakttillsynsmän, men jag tror inte att detta kommer att lösa problemet med den stora, vidsträckta yta som det handlar om. För svårupptäckta brott som dessa krävs också att vi alla är väldigt observanta.

Jag tror dessutom att det behövs ordning och reda i jaktpolitiken, och det har det inte varit. När det inte är ordning och reda i jaktpolitiken händer det saker ute i samhället som kanske gör att den illegala jakten har ökat, vilket du nu tar upp, Jens Holm.

Det är bra att du har tagit upp frågan, för den är viktig. Det handlar om allvarliga brott, och de ska beivras stenhårt. Straffpåföljderna för grova jaktbrott, vad gäller inte minst stora rovdjur, är höga. Där är det upp till fyra års fängelse, och så ska det vara. Jag hoppas också att vi kan få ordning och reda inom detta område så att den illegala jakten minskar.

Alla myndigheter har naturligtvis ett uppdrag att se till att de demokratiska besluten följs och att den politik som genom demokratin fastställs också verkställs ute i verkligheten, inklusive att beivra illegal jakt.

Överläggningen var härmed avslutad.

§ 8 Svar på interpellation 2016/17:496 om trålfiskeförbud

Anf. 22 Statsrådet SVEN-ERIK BUCHT (S):

Herr talman! Lars-Arne Staxäng har frågat mig om det är min avsikt att ta initiativ till ett trålfiskeförbud i Sverige.

Jag kan konstatera att det sedan 2004 finns ett generellt förbud mot trålfiske i de vatten som Sverige ensamt råder över. Detta gäller innanför den så kallade trålgränsen, som går tre till fyra sjömil utanför vår kuststräcka. Utifrån en bedömning av den inverkan fisket har på ekosystemen har vissa undantag gjorts från förbudet. Dessa undantag gäller för mer selektiva och skonsamma trålredskap, enligt villkor som meddelas av Havs- och vattenmyndigheten. Utanför trålgränsen regleras fisket genom avtal med våra grannländer samt genom EU:s gemensamma fiskeripolitik.

Vissa fiskemetoder, såsom bottentrålning, kan påverka skyddsvärda arter och livsmiljöer negativt. Havs- och vattenmyndigheten har därför bedömt att det i en första fas är aktuellt att reglera fiske i sex stycken marina skyddade områden utanför trålgränsen.

I juni 2016 lämnade Sverige tillsammans med Danmark och Tyskland ett förslag till fiskeregleringar i det marina Natura 2000-området Bratten. Regleringarna antogs av EU-kommissionen i september. Från januari i år gäller därför bestämmelser som begränsar såväl trålfiske som annat fiske i området. Länsstyrelserna och Havs- och vattenmyndigheten fortsätter arbetet med att ta fram förslag till fiskeregleringar i de marina skyddade områden där det finns behov.

Regeringen fortsätter att inom ramen för EU-samarbetet arbeta för ett hållbart fiske och för att nå målen i den gemensamma fiskeripolitiken. Som ansvarigt statsråd kommer jag även att fortsätta verka för mer hållbara fiskemetoder och redskap. De senaste åren har mycket arbete genomförts i Sverige med att anpassa redskapen till att bli mer selektiva och med att utveckla alternativa fiskemetoder. Det är viktigt att detta arbete fortgår, och det har brett stöd inom fiskerinäringen.

Vår linje är att oavsett fiskemetod ska vi se till att jobben i det kustnära fisket finns kvar och att fisket är långsiktigt hållbart. Detta är en politik som har en bred förankring i Sverige, och regeringen håller fast vid denna inriktning.

Anf. 23 LARS-ARNE STAXÄNG (M):

Herr talman! Först vill jag tacka för svaret, men det gjorde mig inte mycket klokare eftersom jag egentligen inte fick svar på min raka fråga.

Jag är redan medveten om att det finns betydande områden här i Sverige som har ett generellt förbud mot trålfiske. Jag vet också att det finns undantag från dessa förbud och att Sverige har mer selektiva och skonsamma redskap än många andra länder. Min raka fråga handlade dock om statsrådet, med hänvisning till ett beslut från Socialdemokraternas kongress i Göteborg nyligen, vill ha ett totalförbud mot trålning, vilket man faktiskt kom fram till där. Tänker ni ta ett sådant initiativ från Sveriges håll?

Sverige har som bekant legat i framkant när det gäller skonsamma och selektiva redskap inom fisket. Vi har dessutom avdelat ett antal områden där det råder trålförbud. När en av våra yngsta nationalparker, Kosterhavet i norra Bohuslän, kom till fick man ett unikt avtal där alla parter, inklusive

fiskarna, var med och beslutade om en försiktig skattning av våra räk- och fiskstillgångar. Sverige har på detta vis varit ett föregångsland när det gäller att fiska mer miljövänligt.

Därför blev jag mer än förvånad när den socialdemokratiska kongressen i Göteborg – mot sin ledning, ska sägas – valde att rösta igenom ett totalt trålförbud. Konsekvenserna av ett sådant beslut är, när regeringspartiet Socialdemokraterna går ut i en sådan fråga, så pass stora att jag helt enkelt var tvungen att ta upp saken med statsrådet.

Detta berör min hemtrakt Bohuslän på ett särskilt sätt. Kommer statsrådet att föreslå åtgärder eller förbereda Sverige för ett totalt trålförbud på såväl fisk som räkor och kräftor?

Anf. 24 ROLAND UTBULT (KD):

Herr talman! Tack, ministern, för svaret på Lars-Arne Staxängs fråga!

Jag blev intresserad av interpellationen bland annat på grund av att jag bor på västkusten, där Socialdemokraterna aldrig har varit särskilt starka. Jag funderar på hur ni i Socialdemokraterna tänkte när ni beslutade om ett totalförbud mot bottentrålning i svenska vatten. Ni skriver att ni vill verka för ett totalförbud i hela EU. Hur tänkte ni? Det får ministern gärna svara på.

Då har ni anslutit er till Miljöpartiet och Vänsterpartiet. Ni är så att säga ett triumvirat som kommer att driva frågan om totalförbud mot bottentrålning i svenska vatten.

Vi vet, precis som ministern har svarat och som Lars-Arne Staxäng har sagt, att det finns ett förbud fyra nautiska mil ut från kusten – det är ungefär sju och en halv kilometer ut. Där finns det förbudet, och det finns skyddade områden. Men de som bottentrålar utanför det området fiskar bland annat räka. Ministern får gärna förklara för mig: Hur fiskar man räka utan att använda bottentrål? 100 procent av räkfisket sker med bottentrål – så är det. Jag har hört att någon från ministerns parti har haft en annan syn på det, vilket är mycket märkligt, eftersom detta är sanningen.

Fisket med bottentrål utanför detta område har pågått i 100 år. Man fiskar på samma ställe år efter år, för där finns det levande fisk. Det finns räka och kräfta. Och det finns bottenlevande fisk, som torsk. Man drar inte en trål genom koraller och liknande, för då riskerar man att förstöra trålen – så är det. Man återkommer hela tiden till samma område.

Det kom en nyhet i går. I Danmark satsar man 1 miljard på att utveckla fisket. Man satsar 1 miljard på att utveckla selektiva trålar och allt det som handlar om fisket i Danmark.

Här går nu regeringen åt helt motsatt håll. Om det som ni vill skulle gå igenom i riksdagen nedmonteras det svenska fisket. Ungdomarna kommer naturligtvis inte att satsa på yrkesfisket. Det är alldeles för få som gör det redan nu. Men ännu färre kommer att satsa om man inte kan dra med bottentrål.

I Sverige finns det sådana som utvecklar trålar, precis som ministern har svarat. Det är riktigt. Vi har Fiskareföreningen Norden i Smögen. Vi har också en av världens främsta uppfinnare och trålskapare, som heter Stig Rune Yngvevesson. Han har sex patent på redskap, och alla har kommit i produktion. Det skulle man titta på. Man skulle se mer på det selektiva, inte förbjuda. Man skulle se mer på hur man kan utveckla fisket, som danskarna gör, inte nedmontera det.

Anf. 25 Statsrådet SVEN-ERIK BUCHT (S):

Herr talman! Det finns alltså sedan 2004 ett trålförbud innanför trålgränsen. Det var därför som vår partistyrelse föreslog att denna motion skulle anses vara besvarad. Förbudet finns där. Sedan finns det undantag för fiske. Ungefär 14 procent av det totala vattnet i Sverige har undantag, där man får nyttja trål. Jag har ingen anledning att betvivla myndigheternas beslut om de undantagen – absolut inte.

Fisket är en viktig del, inte bara för Bohuskusten. Fisket är viktigt för hela kuststräckan i vårt avlånga land. Jag vet själv hur det är uppe i Bottenviken, där man trålar efter siklöja och där man får fram havets guld, Kalix löjrom, som jag tror att herrarna har smakat på med nöje. Jag har i alla fall gjort det.

Det finns inte så många alternativ för ristfiske, som Lars-Arne nämner. Det finns väldigt få alternativ för att exempelvis fånga kräfta och räka – så är det. Sedan är det viktigt att vi ändå vidtar nödvändiga åtgärder för att skydda känsliga arter och livsmiljöer. Jag utgår från att Alliansen delar den inställningen. Vi måste ge vissa områden skydd, som vi gjorde när det gäller Bratten. Jag vet inte om ni är emot det, men jag tror inte att ni är emot att man gör det. Det är ett ständigt pågående arbete att göra den typen av förbättringar.

Roland nämnde företag på västkusten. Jag har faktiskt besökt de företag som jobbar med dessa selektiva redskap. De gör ett fantastiskt jobb. Denna regering har anslagit 38 miljoner just för att man ska jobba med selektiva redskap för att förbättra det här. På det sättet kan man också värna bottenmiljön, som i många stycken kan vara väldigt känslig. Det finns anledning för oss att fortsätta att jobba med den typen av insatser.

Anf. 26 LARS-ARNE STAXÄNG (M):

Herr talman! Jag är väl medveten om att det finns vetenskaplig forskning som visar att trålning kan skada bottenarna. Därom råder inget tvivel. Men frågan är betydligt mer komplex än så.

Det finns i huvudsak tre sorters bottenar. Det finns hårda bottenar, som mycket väl kan vara stenformade. Det finns sand- och grusbottenar. Och det finns lerbottenar. Av dessa är de hårda bottenarna de allra känsligaste – och den växtlighet som finns där. Men det är också det känsligaste stället att lägga trål. Man kan skada trålen där. Sand- och grusbottenarna mår tvärtom ofta bra av trålningen. Enligt en av forskarna, som jag personligen känner, biologen Hans Hallbäck från Bohuslän, går det mycket väl att tråla utan att skada bottenarna om det sker på rätt ställe och med rätt redskap. Jag har stor respekt för honom, som har 40 års erfarenhet av dessa frågor, till skillnad från många, om jag ska vara ärlig, skrivbordstjänstemän på Havs- och vattenmyndigheten.

Om Socialdemokraterna, tillsammans med Miljöpartiet och Vänsterpartiet, skulle genomföra ett totalt trålförbud i Sverige skulle det få stora konsekvenser för Sverige, framför allt för västkustområdena. Förutom att vi inte skulle kunna få svenska räkor, kräftor och plattfisk skulle detta ta bort en massa jobb i flera led. Som om inte det vore nog skulle det också vara förödande för turismen och faktiskt också för restaurangverksamheten, inte minst i Bohuslän. Det skulle vara förödande för Sverige som turistnation.

Jag noterar vad statsrådet Bucht säger om att man tillsammans med övriga EU och i samarbete med fiskerinäringen ska få till bra fiskemetoder och skonsamma redskap. Därom råder inga delade meningar. Däremot har Sven-Erik Bucht och hans parti, Socialdemokraterna, skrämt upp fiskebranschen, fiskarna och många fler ganska ordentligt med detta beslut.

Det är detta jag vill ha ett tydligt svar på i dag: Avser statsrådet att komma med förslag om utredning om att förbjuda trålning i svenska fiskevatten – ja eller nej? Jag välkomnar statsrådets inlägg om att sik och löjrom är viktigt i norr. Det köper jag. Men lika viktigt är det faktiskt med räkorna i väst. Då kanske statsrådet förstår mitt hjärta och min känsla i denna fråga.

Anf. 27 ROLAND UTBULT (KD):

Herr talman! Ministern säger att partistyrelsen hade lämnat besked till kongressen om att frågan skulle anses vara besvarad. Det betyder att man lämnar frågan därhän. Om det fungerar i socialdemokratien som det gör i de allra flesta andra partier ska partiet ändå rätta sig efter det beslut som kongressen fattar. Det betyder att man ska fullfölja detta beslut. Jag vet inte om ni glider på det på något sätt så att ni lyckas undvika det. Jag är övertygad om att ministern inte vill ha detta förbud – så är det. Men ministern måste svara på det sätt som ministern gör här. Jag förstår att det finns bekymmer i den frågan.

Det som har uttryckts i denna debatt har varit att bottentrålning skulle vara som att bedriva något slags avverkning av skog, så att det blir som ett kalhygge. Jag vet att ministern är hemma på skogen och förstår detta helt och fullt, men det är ingen rättvis bild. Det är precis som Lars-Arne Staxäng talar om här. När det gäller bottenarna i havet är det mer likt ett jordbruk. Bottentrålning kan jämföras med jordbruk. På sätt och vis rör man till det i jorden, men man skadar inte jorden, och det gör man inte i det här fallet heller.

Det allvarliga är dock att i Danmark satsar man nu 1 miljard på att utveckla fisket, medan Socialdemokraterna tillsammans med Vänsterpartiet och Miljöpartiet vill nedmontera det svenska fisket. Det är väldigt tråkigt att höra. Ungdomarna tappar intresset, och vi ser ingen framtid om detta skulle gå igenom.

Anf. 28 Statsrådet SVEN-ERIK BUCHT (S):

Herr talman! Räkorna i väst är goda. I tisdags var jag i Göteborg och åt då en rejäl räkmacka. Det var fantastiskt gott även om det inte slår sikrommen. Det gör det inte, men gott är det!

Jag träffade också representanter för fiskerinäringen och förde diskussioner just kring utvecklingen av selektiva redskap. Jag måste säga att fiskarna i Sverige är en fantastisk yrkeskår som under en lång, lång tid har jobbat just med att ta fram selektiva redskap. Gör inte jämförelser med Danmark, så behöver jag inte säga det! Vi har fantastiska fiskare i vårt land – jag lovar er, det är skillnad. Då har jag inte sagt för mycket.

Vi jobbar också väldigt hårt från Sverige med att driva de här frågorna inom EU. Det finns motstånd i EU i dessa frågor. Det är inte alltid så enkelt, men jag är väldigt stolt över den svenska fiskerinäringens initiativförmåga när det gäller att anpassa redskapen efter miljöförutsättningarna. Denna anpassning lovar väldigt gott för vårt kustfiske.

Det är inte aktuellt med några generella trålförbud i EU, och vi har ett undantag från trålförbudet i Sverige. Givetvis jobbar myndigheterna fortsättningsvis med att titta på om det behövs ytterligare begränsningar när det handlar om känsliga bottenar. Det kan jag inte svara på i dag, för jag har inte den kunskapen.

Jag fiskar själv, inte med bottenrål men med gammal kolknot i älven. Den är kedjeförsedd i botten, och jag vet att då får man också passa sig lite så att man inte förstör bottenmiljöerna i älven.

Anf. 29 LARS-ARNE STAXÄNG (M):

Herr talman! Vi har diskuterat jätteintressanta frågor. Vi har diskuterat om fisket och dess metoder, om vi har bra, selektiva metoder och om vi ska ha ett totalt trålförbud. Men jag har egentligen inte fått svar på den fråga som jag ställde i interpellationen, nämligen: Kommer Socialdemokraterna att verka för ett totalt trålförbud?

Sven-Erik Bucht talar om mycket kring fisket. Mycket kan jag hålla med om. Jag håller med om att vi har jätteduktiga fiskare i Sverige. Jag håller med om att vi ligger i framkant när det gäller selektiva redskap även på trålområdet. Men jag får inget svar om Socialdemokraterna kommer att verka för ett totalt trålförbud.

Jag vet redan att vi har ett generellt trålförbud innanför ett antal sjömil. Det vet vi allihop. Men det är inte det som är svaret på min fråga.

Det finns mycket att göra inom fisket, inte minst när det gäller förenklingsarbetet. Har man varit med på fiskebåtarna ute på Västkusten märker man vilken kontrollapparat det är i dag jämfört med på 70-talet, när jag var ung, och jag blir faktiskt förskräckt. Jag förstår att det måste finnas regler och åtgärdsprogram, men det påminner mer om det gamla öststatssystemet än om det gamla fisket.

Vi måste ha regler, men det får inte bli så att man skjuter med stora hagelbössan bara för att uppfylla ett visst syfte. Då fördärvar vi vårt fiske, och då kommer vi om några år inte att ha något svenskt fiske. Vi kommer möjligtvis att importera dansk eller norsk räka och så vidare, men vi kommer inte att ha något eget fiske.

Dit vill jag inte komma. Svara gärna på frågan, Sven-Erik Bucht: Blir det ett totalt trålförbud?

(Applåder)

Anf. 30 Statsrådet SVEN-ERIK BUCHT (S):

Herr talman! Öststatssystemet, Lars-Arne Staxäng, är inte känt för ett särskilt hållbart fiske, så det vill vi nog inte efterlikna.

Bottenrålning kan ha negativa effekter på miljön. Det tror jag nog att vi alla är eniga om. Men vilken effekt rålningen har beror, som Lars-Arne Staxäng var inne på, givetvis på botten, hur det trålas och vilken typ av redskap man har, och därför är det så väldigt viktig att vi hela tiden har en redskapsutveckling och att vi anslår pengar. Det har vi gjort, 38 miljoner, och det finns alltså även medel att få från fiskerifonden för att ytterligare ta steg i att utveckla redskapen.

Sedan kan det vara så att vi måste reglera ytterligare om man kommer fram till att det någonstans finns känsliga bottenar som inte klarar av det här. Alternativt får man hitta nya redskap så att vi inte skadar en botten.

Det är ingen konstig politik. Det är den här regeringens politik, och jag vet att den förra regeringen hade en liknande politik, så det skiljer sig inte.

Givetvis utvecklas också vår kunskap kring ekosystemet, fisket och miljöhänsynen fortlöpande. Det är en kunskapsutveckling som kanske gör att vi måste agera på ett annorlunda sätt i morgon än vad vi gjorde i förrgår. Så är det inom alla områden.

Därför fortsätter vi arbetet med att öka hållbarheten i fisket, och vi värnar det kustnära fisket. Det är väldigt viktigt, och det gäller inte bara själva fisket. Jag har även besökt beredningsindustrin på västkusten, som är väldigt stor och arbetskraftsintensiv. Jag vet hur viktig den är för västkustens samhälle och också för besöksnäringen.

Tack för en bra debatt!

Överläggningen var härmed avslutad.

Prot. 2016/17:114

19 maj

Svar på
interpellationer

§ 9 Svar på interpellationerna 2016/17:501, 505 och 518 om dubbdäckslagstiftningen

Anf. 31 Statsrådet ANNA JOHANSSON (S):

Herr talman! Lars Beckman och Sten Bergheden har i var sin interpellation frågat mig

- om min bedömning av vilken påverkan den nuvarande datumsättningen om dubbdäck har på riksdagens nollvision för antalet döda i trafiken
- om jag är villig att titta på det norska exemplet för datumsättning av användande av dubbdäck för att göra förändringar i den svenska lagstiftningen
- om jag är beredd att ta initiativ till en översyn av den svenska dubbdäckslagstiftningen.

Vidare har Edward Riedl har frågat mig om jag kan tänka mig att ta initiativ till att ändra lagstiftningen för dubbdäck så att den i större utsträckning anpassas till de regionala skillnaderna i Sverige.

Eftersom frågorna i de tre interpellationerna är snarlika väljer jag att svara på dem gemensamt.

Regeringen har höga ambitioner på trafiksäkerhetsområdet och har initierat en nystart för nollvisionen. I september 2016 antogs inriktningsdokumentet *Nystart för Nollvisionen – ett intensifierat arbete för trafiksäkerhet i Sverige*. Nystarten är tänkt att fungera som en plattform för fortsatta initiativ inom trafiksäkerhetsområdet. Trafikverket har också fått i uppdrag att övergripande leda samverkan inom vägtrafiksäkerheten.

Reglerna om dubb- och vinterdäck finns i trafikförordningen. Personbil, lätt lastbil och lätt buss med en totalvikt av högst 3,5 ton samt släpvagn som dras av dessa fordon ska vid färd vara försedd med vinterdäck eller likvärdig utrustning från den 1 december till den 31 mars när vinterväglag råder. Vinterdäck har mjukare gummiblandning och annat mönster som ger bättre grepp vid snö och is på vägen.

Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd innebär att dubbade däck får användas mellan den 1 oktober och den 15 april. Dessa däck, som är en typ av vinterdäck, får även användas utanför denna tidsperiod när det råder vinterväglag eller sådant kan befaras och detta motiverar att dubbade däck används. Ett viktigt skäl för att tillåta dubbdäck är att främja nollvisionens trafiksäkerhetsmässiga strävan om att minska antalet döda och allvarligt skadade i vägtrafiken.

Användning av dubbdäck för dock med sig negativa effekter i form av buller, partikelbildning och slitage av väganläggningar. Vägslitage från användning av dubbdäck har en negativ hälsopåverkan, då vägslitagepartiklar orsakar sjukdomar i luftvägarna samt hjärt- och kärlsjukdomar. Dubbdäck bör därför inte användas mer än nödvändigt. De flesta länder som tillåter dubbdäck har tidsbegränsningar för när dubbdäcken får användas.

Det är av största vikt att rätt däck används vid vinterväglag. Det senaste halvåret visar att det kan ske snabba omslag i väderleken. Det har varit kraftiga snöfall i Stockholm i början av november, halt väglag i delar av landet under påsken och en klass 2-varning för snö i nordvästra Svealand och sydligaste Norrland i slutet av april. Redan i dag får dock dubbdäck användas när vinterväglag befaras. Nuvarande regler innehåller därför en flexibilitet som tar hänsyn till olika väderförhållanden.

Jag är inte främmande för att se över dagens datumregler om det visar sig att det finns ett sådant behov. Just nu pågår dock inget sådant arbete. Jag kommer att följa frågan noga även framöver. Det fortsatta arbetet med nollvisionen är högt prioriterat av regeringen.

Anf. 32 LARS BECKMAN (M):

Herr talman! Jag vill tacka ministern för svaret, även om jag hade förväntat mig handling i stället för prat.

Herr talman! Jag vill sätta frågan om dubbdäck och datum för byte av däck i ett bredare perspektiv. Låt mig först erkänna: Jag älskar Norrland. Är man född och uppvuxen i det vackra Norrbotten kan man inte annat än älska såväl mentaliteten som klimatet och naturen norr om Dalälven. Det är många som har valt att bo i Norrland, och till Norrland räknar jag självklart Gävleborg, även om många dagpendlar till Stockholm till och från Gästrikland.

Det som bekymrar mig är att regeringen verkar ha glömt bort Norrland. Ni för en politik som är direkt kontraproduktiv för alla oss som bor norr om Dalälven. Datum för dubbdäck är bara ett exempel. Jag tänker även på era förslag om kilometerskatt, kraftigt höjda fordonsskatter, flygskatter och chockhöjda drivmedelsskatter som slår stentufft mot såväl vanliga familjer, som vill att livspusslet ska gå ihop, som företag vars konkurrenskraft försämras.

Herr talman! När verkligheten inte stämmer överens med intentionen med en lag är det verkligheten som gäller. Det finns en lag för byte av dubbdäck som har fått konsekvenser, som sannolikt ingen i kammaren med körkort kan tycka är acceptabla. Om ministern satte sig i en bil och körde från Malmö till Kiruna skulle hon upptäcka att det är 184 mil och att det tar 21 timmar att köra – om ministern skulle försöka köra i ett sträck. Om statsrådet i stället satte sig vid ratten och körde åt andra hållet skulle statsrådet hamna i Rom. Det är ungefär samma avstånd och tar ungefär

lika lång tid. Däcklagen är mer anpassad för resan till Rom än för det kalla klimat som råder i Sverige.

Medan min tidigare klasskamrat gjorde i ordning sin pool i Malmö var det full snöstorm i Norrland. Ett tåg blev till och med insnöat i Norrbotten samtidigt som lagstiftaren hade tänkt sig att bilister i hela Sverige skulle ha bytt däck. Herr talman! Det är inte rimligt.

Ett för tidigt satt datum skadar trafiksäkerheten i Sverige. Det är 44 procent större risk att du dör i en trafikolycka med friktionsdäck jämfört med dubbdäck. Och vi vill att bilister ska köra med dubbdäck vid halka.

Att ha en lagstiftning som dessutom lurar bilister att byta däck för tidigt och köra i halka med sommardäck är direkt förödande. När polisen blir intervjuad i olika medier säger man också att lagen skapar en osäkerhet hos bilister om vad som gäller.

Herr talman! Jag fick i går ett mejl från en bilist som hade bytt däck tre gånger i vår på grund av rädsla för att bli bötfälld. Det är helt förskräckligt. Det datum som finns sätter också en onödig press på däckverkstäder. Enligt lagen ska man ha vinterdäck till den 31 mars och sedan ha bytt däck till mitten av april. Det innebär att däckverkstäderna i Sverige har två veckor på sig på att byta alla bilars däck. Det blir en usel arbetsmiljö med stress, jäkt och risk för arbetsskador helt i onödan. Om datumen gör att svenska folket till exempel har en månad på sig att byta däck skulle både bilisterna och medarbetarna på däckverkstäderna bli mindre stressade.

Herr talman! Det är alltså en för kort tidsperiod i dag. Om det över huvud taget ska finnas ett datum borde det vara ett datum som är relevant och anpassat för Sverige och svenska förhållanden.

Vi moderater står alltid på människans sida, och vi har en politik för hela Sverige oavsett var man bor. Det logiska med en lag som inte fungerar som avsett är självklart att tillsätta en utredning och se över vilka förbättringar som kan göras. Vi som har körkort och kör bil ofta vet hur viktigt det är med rätt däck på bilen. En översyn av lagen borde också vara självklar för regeringen och infrastrukturministern.

Anf. 33 STEN BERGHEDEN (M):

Herr talman! Tack, ministern för svaret, som jag ändå tycker andas en viss form av förhoppning om att det kan bli en översyn av lagstiftningen.

Det är precis som min kollega Lars Beckman sa tidigare, nämligen att Sverige är ett stort land med skiftande väderleksförhållanden och stora avstånd. Det råder olika förutsättningar för vägnätet runt om i hela Sverige. Det kan vara sommar i Skåne, och det kan råda rent vinterväglag i norr. Det kan dessutom bli vinterstormar och snöstormar i både april och maj. Det innebär att vi kan hamna i oerhört svåra situationer ur trafiksäkerhets synpunkt.

I dag är lagstiftningen sådan att vi ska ha vinterdäck mellan december och den 1 mars, men det finns en möjlighet att behålla dem längre om det behövs. Det är just behovet som är svårt att definiera. Framför allt säger lagstiftningen att dubbdäcken ska vara avtagna senast den 15 april, men även där går det att behålla däcken längre om behovet finns.

Vinterdäck och dubbdäck är i första hand en trafiksäkerhetsfråga. Det handlar om att bilföraren ska ha ett säkert grepp mot vinterväglaget och vägen. Dubbdäcken är nödvändiga i stora delar av vårt land för att kunna framföra fordon på ett trafiksäkert sätt. Det kan finnas glashala grusvägar

på landsbygden som kan ta tid att sanda och isgrusa. Det kan finnas en plogad landsväg som inte är saltad och sandad. Det innebär att väglaget kan råda under många dagar innan problemet med halkan kan åtgärdas. Detta känner alla till som lever och bor på landsbygden över hela Sverige och har långa avstånd till arbetet.

Därför behöver dagens dubbdäckslagstiftning ses över. Den är i dag för snäv, och den behöver utvärderas. Vem kan bedöma vad som är ett vinterväglag? Du kan ha vinterdäcken på i södra Sverige, i till exempel Skaraborg, och du behöver tre fyra dagar senare åka till Norrland fast det är sommarväglag i Skaraborg. Bekymret är då att om du blir stoppad av en polis i Skaraborg är det svårt att hävda att dubbdäcken är på därför att du ska åka till Norrland om fyra dagar. Är det rimligt att byta däcken för att det råder sommarväglag i Skaraborg när det är vinterväglag dit du ska åka? Nej, det är rimligt att behålla däcken för de trafikbehov du behöver bilen för och kunna åka sträckan utan att behöva byta däcken fram och tillbaka.

Det är en bedömning som är svår att göra. Därför behöver lagstiftningen vara ännu tydligare och ge ännu större utrymme för att kunna behålla dubbdäcken på.

Många människor klarar inte att byta däck själva, och de måste gå till en däckverkstad eller bilverkstad och skifta däcken. Det innebär en stor belastning på däckverkstäderna att utföra jobbet inom den angivna tiden. Det är också en kostnadsfråga att ta in extrapersonal vid tillfälliga arbetstoppar.

Ser ministern behoven och problemen som Lars Beckman och jag har lyft fram? Kommer regeringen att tillsätta någon form av utredning?

Anf. 34 Statsrådet ANNA JOHANSSON (S):

Herr talman! Debatten här ger intrycket av att regeringen har gjort förändringar i lagstiftningen och skärpt den eller vidtagit åtgärder för att göra det eländigt svårt för alla som bor i norra Sverige.

Låt mig berätta för riksdagsledamöterna att lagstiftningen har ändrats. Tiden då det är tillåtet att köra med dubbdäck kortades från den 1 maj till den 15 april, men det skedde 2009. Alla vet vilken regering som då satt vid makten. Frontalangreppet på den nuvarande regeringen känns lite övermaga – försiktigt uttryckt.

Det kan ändå finnas skäl att se över lagstiftningen, framför allt därför att vädret och tekniken förändras över tid. I dag finns helt andra däckstyper än vad som fanns för bara några år sedan. Antisladdsystem är sedan 2014 lagkrav i hela EU. Det finns också tendenser till allt fler väderomslag under en lång säsong.

Jag vill dock rätta herrarna på två punkter. Det är ju bra när man har en sådan här debatt att man åtminstone utgår från rätta fakta.

Enligt den lagstiftning som finns är det inte förbjudet att köra med dubbdäck efter den 15 april. Man kan få det intrycket både när man läser interpellationen och när man lyssnar på debatten, men det är tillåtet att ha också dubbdäck efter den 15 april eller före den 1 oktober om det är eller finns risk att bli vinterväglag. Det innebär att för den som är bosatt i norra Sverige eller ska färdas på vägar i norra Sverige där det är vinterväglag är det tillåtet redan i dag med den lagstiftning vi har.

Det andra som inte stämmer är att man måste ta av sina vinterdäck den 31 mars. Så är det inte. Man har möjlighet att köra med vinterdäck, odubbade vinterdäck, hela året om man så önskar. Det ger något sämre trafik-säkerhetsgenskaper och kan öka bränsleförbrukningen och ha andra negativa följder, men det är inte förbjudet att använda vinterdäck andra tider på året.

Jag tror att det är svårt att hitta datum som fungerar i hela Sverige. Vi vill begränsa användningen av dubbdäck i de delar där de inte behövs av de skäl som jag anförde i mitt svar. Samtidigt är det oerhört viktigt att man väljer rätt däck för det väglag som råder. Då kan man konstatera att lagar och regler är bra. Att man vet hur lagarna och reglerna är utformade är ännu bättre, och att man följer dem är en förutsättning för att de ska fungera.

Jag är inte övertygad om att andra datum skulle lösa det här problemet. Jag tror att de förändringar som sker, både tekniska förändringar – utveckling av ny teknik, däckstyper och däcksegenskaper, fordonsstöd och teknikstöd – och de klimatförändringar vi i dag ser, kan göra att vi kommer att behöva se över de här reglerna.

Men den här breddsidan från herrar moderater kan ni gott bespara er, tycker jag.

Anf. 35 LARS BECKMAN (M):

Herr talman! Jag kan lugna statsrådet – jag är väl insatt i lagstiftningen och hur den fungerar. Det framgick också av mitt inlägg, vilket ministern hade märkt om hon lyssnat på vad jag sa i stället för att fippla med sin telefon eller vad hon nu gjorde.

Jag gjorde ett test innan jag gick in i kammaren. Jag träffade en person på vägen hit. Jag berättade att jag skulle ha den här debatten och ställde frågan till personen:

- Var finns det mest partiklar i Stockholm?
- Hornsgatan! kom det blixtnabbt.

Där tror jag att problemet är, herr talman: Man har anpassat och gjort en lagstiftning som är till för Södermalm i Stockholm.

Jag är väl medveten om vilken regering som införde detta. Jag sa också i mitt inlägg att även om intentionerna var goda måste man förändra en lagstiftning som inte fungerar.

När det gäller partiklar är den farligaste platsen att vistas på i Stockholm inte Hornsgatan. Jag tror säkert att ministern är väl medveten om att den farligaste platsen att vistas på när det gäller partiklar är Stockholms tunnelbana. Den rapport som jag låtit riksdagens utredningstjänst ta fram visar att det är där de farligaste, hälsovådligaste partiklarna finns. Men jag har inte hört ministern föreslå att tunnelbanan ska stängas.

Det är intressant – om vi ska hålla oss till fakta – att friktionsdäck, alltså dubbfria däck, kan riva upp mer partiklar än dubbdäck. Det är också så att attacken på dubbdäck inte är förenlig med riksdagens nollvision för trafiksäkerhet. Risken att man dör i en trafikolycka är alltså väsentligt större om man kör med dubbfria däck än om man kör med dubbdäck, framför allt vid halka.

Vad som har hänt nu och är anledningen till att vi har ställt de här frågorna och har den här debatten är anmärkningsvärt. Polisen i Västerbotten gick ut och sa: Har ni bytt till sommardäck, ställ bilen eller byt tillbaka till vinterdäck! Polisen i Norrland går alltså ut och säger: Har ni bytt däck, ställ bilen!

När man får sådan information, herr talman, tycker jag att det är en ministers skyldighet att justera en lag efter verkligheten.

Jag är också väl medveten om – och jag vet att många bilister i Sverige är medvetna om – att man kan köra med sina trafiksäkra dubbdäck även efter den 15 april. Men datumet i sig skapar en väldigt stor osäkerhet, och till syvende och sist handlar det om en enskild polis bedömning att inte bötfälla en bilist. Det är den osäkerheten, herr talman, som en översyn av lagen skulle titta på.

Jag tror inte att ministern menade det, eller jag får hoppas att jag miss-tolkade det, när hon sa att man kan fortsätta köra på dubbfria däck året runt. Det är direkt skadligt, farligt och dumt. Man ska absolut inte göra det, för man får väsentligt längre bromssträcka. Man får väsentligt längre bromssträcka, så om det var någon som uppfattade ministrerns inlägg som att man kan fortsätta köra upprepar jag: Man ska absolut inte göra det. Det är väldigt farligt, för man får mycket längre bromssträcka.

Det bästa man kan göra som bilist är att köra med dubbdäck på vintern – då är det 44 procent mindre sannolikhet att man omkommer i en trafikolycka – och byta till sommardäck när sådant väglag råder att man ska ha sommardäck.

Jag skulle vilja upprepa Sten Berghedens fråga, som jag tyckte var relevant, och jag hoppas att ministern kommer att svara. När tillsätter ministern en utredning för att se över dubbdäckslagen, som inte fungerar som det var tänkt?

Anf. 36 STEN BERGHEDEN (M):

Herr talman! Tack för svaret, ministern! Precis som vi sa är det möjligt att ha dubbdäck även efter den 15 april. Men det är då bedömningen kommer in. Då är det du som bilförare som ska göra en bedömning av om du kan ha kvar dubbdäcken lagligt. Det är polisen som ska göra en bedömning av om det är okej att fortfarande köra på dubbdäck nere i Skaraborg i slutet av april månad, när det råder sommarväglag där och du ska åka till fjällen tre dagar senare. Det är då du ska bevisa för polisen att du har det som avsikt innan du får böter för att ha kört med fel däck.

Vi vill underlätta för både bilförare och polis med tydligare lagstöd för att kunna använda dubbdäck fram till det datum då man själv kan avgöra att det är sommarväglag som råder och för att kunna förlänga den tiden till den som var tidigare.

Vi har också bekymret med däckverkstäderna, som tydligt har påtalat detta. Många vill i dag byta däck för att inte köra olagligt om det råder sommarväglag. Det leder till oerhört stor stress på däckverkstäderna, vilket gör att de plockar in extra arbetskraft. Det kan vara arbetskraft som inte har erfarenhet av att jobba med däck i vanliga fall. Detta i sig är en säkerhetsrisk – att man måste plocka in arbetskraft för att klara arbetstopparna som blir extremt höga under den här perioden.

Vi har behov av att köra med dubbdäck i Sverige, för friktionsdäcken, alltså de dubbfria däcken, skulle inte fungera på det sätt som är avsett om vi inte också hade dubbdäcken, som ruggar upp vägbanan och gör friktionsdäcken mer lämpliga att använda i vinterväglag. Kombinationen av de båda däckstyperna är alltså nödvändig och kan vara nödvändig långt in i april månad, när det råder vinterväglag i stora delar av landet.

Jag ställer min fråga igen. Ministern säger i sitt svar: ”Jag är inte främmande för att se över dagens datumregler om det visar sig att det finns ett sådant behov. Just nu pågår dock inget sådant arbete.” Min fråga måste då bli: Är det här inte tillräckliga behov?

Bilförarens bedömning kan orsaka någon form av tveksamhet. Polisen vittnar om att detta är svårbedömt – man står vid vägen och ska avgöra om en bilist kör lagligt eller inte när han kör på fel däck vid det tillfället för att han ska någonstans efteråt eller har varit någonstans tidigare.

Vi vet också att däckverkstäderna behöver större tidsrymd för detta, och vi vet att det ibland finns arbetskraft där som inte är fullt utbildad och får jobba extra med detta, vilket i sig är en säkerhetsrisk.

Vi vet också att dubbdäck kan behövas för att friktionsdäcken ska fungera.

Är detta inte rimligt? Finns inte behovet som ministern talar om i sitt svar? Är vi inte framme vid punkten där vi borde se över den här lagstiftningen och utvärdera om vi ska göra några justeringar?

Min fråga är återigen: Bedömer ministern att behovet finns, och när kommer i så fall översynen? När får vi svaret?

Anf. 37 Statsrådet ANNA JOHANSSON (S):

Herr talman! Jag ska försöka vara ännu tydligare så att även Lars Beckman förstår vad jag säger. Det är inte förbjudet att köra med vinterdäck året runt, men det är inte lämpligt, vilket var precis vad jag sa i mitt tidigare inlägg. Detta kan jag gärna upprepa.

Om man väljer att ha ett specifikt datum efter vilket det inte är tillåtet att köra med dubbdäck, alternativt före vilket det inte är tillåtet, är det klart att man får ungefär samma resultat: Det blir en anhopning av människor som vill byta däck precis runt det datumet, oavsett när det infaller. Det skulle vara intressant att höra om Moderaterna har ett konkret förslag till hur en sådan lagstiftning skulle kunna se ut i stället.

När jag säger ”om det finns behov” handlar det bland annat om ifall det finns någon form av statistik eller liknande som visar att det har skett ett stort antal allvarliga trafikolyckor på grund av att man har avstått från att använda dubbdäck trots att det funnits behov av det. Någon sådan statistik känner jag inte till. Trafikverket har inte heller någon sådan uppgift.

Det andra är naturligtvis om det är vanligt förekommande att människor får böter för att ha använt dubbdäck vid fel tidpunkt i delar av landet där det är nödvändigt med dubbdäck. Någon sådan statistik har jag inte heller sett. Det jag har sett är att det finns personer som har blivit dömda till böter men fått rätt i domstol eftersom man gjort bedömningen att det var relevant att använda dubbdäck.

I dagsläget bedömer jag alltså inte att det finns något behov, men med tanke på både teknikutvecklingen och de klimatförändringar vi ser kan det finnas skäl att se över detta lite längre fram. Det ska då ske med utgångspunkten att det faktiskt finns ett identifierat problem, som inte bara är att

tre moderata riksdagsledamöter samtidigt får inspiration att ställa interpellationer till statsrådet.

Det skulle också vara intressant att höra på vilket sätt herrarna drev på 2009 under den dåvarande borgerliga regeringen, när denna lagstiftning ändrades så att tidpunkten flyttades från den 1 maj till den 15 april. Hur kommer det sig att denna insikt har kommit till er först efter det?

Anf. 38 LARS BECKMAN (M):

Herr talman! Jag kan lugna ministern: Mitt intresse för trafiksäkerhet och däck har funnits under betydligt längre tid än de senaste veckorna. Det är möjligtvis där det skiljer sig mellan oss som tänker på trafiksäkerhet och står bakom riksdagens nollvision gällande trafikolyckor och ministern, som uppenbarligen inte är beredd att göra en översyn av en lagstiftning som inte fungerar. Detta kan jag bara beklaga.

Jag tycker att vi som lagstiftare och regeringen har en skyldighet att värna hela Sverige, även den mamma som sätter sig i bilen och ska skjutsa sina barn till träningen; hon ska kunna köra säkert.

Det har skett en fantastisk utveckling när det gäller bilars trafiksäkerhet: alltifrån bilbälten till ABS och krockkuddar. Det har kommit en mängd tekniska framsteg vad gäller trafiksäkerhet. Då är det djupt olyckligt att vi har en lagstiftning som är kontraproduktiv och att vi har en minister som säger sig stå bakom riksdagens nollvision gällande trafikolyckor och samtidigt baktalar det mest trafiksäkra däck, nämligen dubbdäcket. Låt oss slå fast detta: Det finns ingenting som är mer trafiksäkert än dubbdäck.

Sedan har ministern inte satt sig in i frågan, och det beklagar jag. Skillnaden mellan att ha två eller fyra veckor på sig att byta däck skulle vara fundamental.

Jag är glad att ministern frågar andra partier om idéer när hon uppenbarligen är idélös själv, men poängen med att göra en översyn av lagen är naturligtvis att vända på alla stenar för att hitta en lagstiftning som fungerar bättre än dagens. Det är inte rimligt att polisen får gå ut och varna trafikanter och be dem ställa sina bilar eller uppmana folk att byta tillbaka sina däck.

Anf. 39 STEN BERGHEDEN (M):

Herr talman! Tack för svaret, ministern! Jag tycker att ministern faktiskt på ett tydligt sätt beskriver att denna översyn behöver göras omgående. Ministern räknar upp ett antal olika frågor: Har det hänt fler olyckor? Vad har skett runt omkring detta? Är det farligare att åka utan dubbdäck? Det är precis detta vi behöver titta över. Vad har hänt? Inte ens ministern vet. Det finns ingen statistik om detta, säger ministern.

Då är det väl rimligt att vi utifrån dessa förutsättningar, när vi har använt denna lagstiftning i ett antal år, faktiskt gör en utvärdering och tittar på om den verkligen har uppnått det syfte vi tänkt? Har den skapat fler olyckor är det ju allvarligt i sig. Detta behöver vi ha svar på. Och inte minst borde väl ministern i denna debatt vara fullt ut uppdaterad i dessa frågor.

Svaret ger alltså ministern själv: Det behövs en utvärdering, av den enkla anledningen att det finns ett problem där ute. Det uppfattas som ett problem av polisen, av dem som ska byta däcken, av bilverkstäderna och

av den arbetskraft som tillfälligt plockas in, som kanske inte har tillräcklig kunskap för att byta däck, vilket gör att det kan bli fel.

Svaret är, tycker jag, redan givet av ministern. Så åter till frågan: Med tanke på de behov vi har lyft fram i debatten i dag och regeringens kunskapsbrist i frågan borde vi väl omgående tillsätta denna utredning och se över dubbdäckslagstiftningen i Sverige?

Anf. 40 Statsrådet ANNA JOHANSSON (S):

Herr talman! Tack för debatten! Trafiksäkerhet är en oerhört viktig fråga som regeringen har högt på dagordningen. Vi har också initierat en nystart för nollvisionen eftersom vi uppfattade att det arbetet lite tappat fokus och kanske gått i stå. Vi har fortfarande lång väg kvar innan vi kan säga att vi har nått målet med noll döda eller allvarligt skadade i trafiken.

Det finns inget statistiskt samband i dag som visar att ett antal trafikolyckor hade kunnat undvikas om lagstiftningen på detta område hade sett annorlunda ut. Detta är inte detsamma som att det inte finns kunskap, utan det betyder att man inte kan visa att det finns något sådant samband.

Vad jag förstår finns det inte heller, inte ens enligt er som ställt interpellationerna, något som tyder på att det är vanligt förekommande att människor får böter för att ha använt dubbdäck efter den 15 april eller före den 1 oktober. Detta tyder nog ändå på att den lagstiftning som finns fungerar ganska bra.

Det sker i dag en teknisk utveckling, en utveckling av nya däckstyper och inte minst klimatförändringar. Väderomslagen sker snabbare och är fler, och det handlar inte bara om att det är vinter i Norrland och sommar i söder, vilket är utgångspunkten för interpellationerna. Vi kan också ha vinterväglag i landets södra delar vid tidpunkter då det normalt inte råder men också barmark i norra Sverige långt senare än man har varit van vid.

Detta innebär att det säkert kan finnas anledning att se över det här, men jag ser inget behov av att nu direkt tillsätta en utredning. Det finns heller inget sådant planerat.

Överläggningen var härmed avslutad.

§ 10 Anmälan om interpellationer

Följande interpellationer hade framställts:

den 18 maj

2016/17:527 Fyrspår till Uppsala

av *Mikael Oscarsson* (KD)

till statsrådet Anna Johansson (S)

2016/17:528 Rättslösa och hemlösa barn

av *Maj Karlsson* (V)

till statsrådet Åsa Regnér (S)

Följande frågor för skriftliga svar hade framställts:

den 18 maj

2016/17:1422 Svenska institutets blockering av följare
av *Caroline Szyber* (KD)

till utrikesminister Margot Wallström (S)

2016/17:1423 Delpension för poliser

av *Thomas Finnborg* (M)

till statsrådet Anders Ygeman (S)

2016/17:1424 Myndigheternas informationsarbete i fråga om svenskt snus

av *Jan R Andersson* (M)

till socialförsäkringsminister Annika Strandhäll (S)

2016/17:1425 Tillgängligheten till viktiga sär läkemedel

av *Catharina Bråkenhielm* (S)

till socialförsäkringsminister Annika Strandhäll (S)

2016/17:1426 Antalet fältveckor inom polisutbildningen

av *Roger Haddad* (L)

till statsrådet Anders Ygeman (S)

2016/17:1427 Juridiskt kön och medicinsk könskorrigering

av *Hans Linde* (V)

till socialförsäkringsminister Annika Strandhäll (S)

2016/17:1428 Penningtvättsdirektivet och offentliga register

av *Daniel Sestrajcic* (V)

till finansminister Magdalena Andersson (S)

2016/17:1429 Kraftigt höjda skatter

av *Maria Malmer Stenergard* (M)

till finansminister Magdalena Andersson (S)

2016/17:1430 Åsiktsregistrering bland svenska myndigheter

av *Markus Wiechel* (SD)

till kultur- och demokratiminister Alice Bah Kuhnke (MP)

2016/17:1431 Fler undersköterskor i äldreomsorgen

av *Cecilia Widegren* (M)

till statsrådet Åsa Regnér (S)

2016/17:1432 Svenskt snus i EU

av *Jesper Skalberg Karlsson* (M)

till statsrådet Ann Linde (S)

2016/17:1433 Friskvård för egenföretagare

av *Helena Bouveng* (M)

till finansminister Magdalena Andersson (S)

2016/17:1434 Ersättning till nämndemän

av *Johan Hedin* (C)

till justitie- och migrationsminister Morgan Johansson (S)

§ 12 Anmälan om skriftligt svar på fråga

Prot. 2016/17:114
19 maj

Skriftligt svar på följande fråga hade kommit in:

den 18 maj

2016/17:1370 Bostadsbristen i Sverige

av *Margareta Cederfelt* (M)

till statsrådet Peter Eriksson (MP)

§ 13 Kammaren åtskildes kl. 10.58.

Sammanträdet leddes av andre vice talmannen.

Vid protokollet

CHARLOTTE RYDELL

/Olof Pilo

Innehållsförteckning

§ 1 Avsägelse	1
§ 2 Anmälan om fördröjt svar på interpellation	1
§ 3 Anmälan om granskningsrapport	1
§ 4 Ärenden för hänvisning till utskott	2
§ 5 Svar på interpellation 2016/17:469 om korrekta personuppgifter hos myndigheter	2
Anf. 1 Justitie- och migrationsminister MORGAN JOHANSSON (S).....	2
Anf. 2 ERIK ANDERSSON (M)	3
Anf. 3 Justitie- och migrationsminister MORGAN JOHANSSON (S).....	4
Anf. 4 ERIK ANDERSSON (M)	5
Anf. 5 Justitie- och migrationsminister MORGAN JOHANSSON (S).....	5
Anf. 6 ERIK ANDERSSON (M)	6
Anf. 7 Justitie- och migrationsminister MORGAN JOHANSSON (S).....	7
§ 6 Svar på interpellation 2016/17:366 om inventering av nyckelbiotoper	7
Anf. 8 Statsrådet SVEN-ERIK BUCHT (S).....	7
Anf. 9 JENS HOLM (V)	8
Anf. 10 Statsrådet SVEN-ERIK BUCHT (S).....	9
Anf. 11 JENS HOLM (V)	10
Anf. 12 Statsrådet SVEN-ERIK BUCHT (S).....	10
Anf. 13 JENS HOLM (V)	12
Anf. 14 Statsrådet SVEN-ERIK BUCHT (S).....	12
§ 7 Svar på interpellation 2016/17:453 om illegal jakt på rovdjur	13
Anf. 15 Statsrådet SVEN-ERIK BUCHT (S).....	13
Anf. 16 JENS HOLM (V)	14
Anf. 17 Statsrådet SVEN-ERIK BUCHT (S).....	14
Anf. 18 JENS HOLM (V)	15
Anf. 19 Statsrådet SVEN-ERIK BUCHT (S).....	16
Anf. 20 JENS HOLM (V)	16
Anf. 21 Statsrådet SVEN-ERIK BUCHT (S).....	17
§ 8 Svar på interpellation 2016/17:496 om trålfiskeförbud	18
Anf. 22 Statsrådet SVEN-ERIK BUCHT (S).....	18
Anf. 23 LARS-ARNE STAXÄNG (M)	18
Anf. 24 ROLAND UTBULT (KD).....	19
Anf. 25 Statsrådet SVEN-ERIK BUCHT (S).....	20
Anf. 26 LARS-ARNE STAXÄNG (M)	20
Anf. 27 ROLAND UTBULT (KD).....	21
Anf. 28 Statsrådet SVEN-ERIK BUCHT (S).....	21
Anf. 29 LARS-ARNE STAXÄNG (M)	22
Anf. 30 Statsrådet SVEN-ERIK BUCHT (S).....	22
§ 9 Svar på interpellationerna 2016/17:501, 505 och 518 om dubbdäckslagstiftningen	23

Anf. 31 Statsrådet ANNA JOHANSSON (S).....	23	Prot. 2016/17:114
Anf. 32 LARS BECKMAN (M).....	24	19 maj
Anf. 33 STEN BERGHEDEN (M).....	25	-----
Anf. 34 Statsrådet ANNA JOHANSSON (S).....	26	
Anf. 35 LARS BECKMAN (M).....	27	
Anf. 36 STEN BERGHEDEN (M).....	28	
Anf. 37 Statsrådet ANNA JOHANSSON (S).....	29	
Anf. 38 LARS BECKMAN (M).....	30	
Anf. 39 STEN BERGHEDEN (M).....	30	
Anf. 40 Statsrådet ANNA JOHANSSON (S).....	31	
§ 10 Anmälan om interpellationer	31	
§ 11 Anmälan om frågor för skriftliga svar	32	
§ 12 Anmälan om skriftligt svar på fråga	33	
§ 13 Kammaren åtskildes kl. 10.58.....	33	